

ZÁHOROVICE

VYDÁVÁ OBEC ZÁHOROVICE

dnes

Prosinec 2022 | ROČNÍK XXVIII.

Setkání sedmdesátníků

Mateřská škola

Karneval v MŠ

Loučení s předškoláky

Oslava narozenin

Planetárium v UB

Pohybové chvílky v malém oddělení

Program Kolumbus

Stavitel města

Tři krále v MŠ

Výlet - Velehrad

Výstava ovoce v Záhorovicích

Zdolávání stezky odvahy

Zimní olympijské hry

SK Záhorovice – Oslavy 80 let kopané

SK Záhorovice

Přípravka SK Záhorovice

Žáci s jejich fotbalovým vzorem - profesionálním fotbalistou Liborem Holíkem

Základní škola

Atletické závody

Dýňování

Foto školy výročí 130 let

Okresní turnaj ve vybíjené 2022

Oslavy 130 let školy

Předvánoční zpívání

Přijetí prvňáčků

Rozloučení s pátáky

Vážení občané,
již jen několik málo dnů zbývá do konce dalšího z prapodivných let, které nás všechny provází již třetím rokem. Končí rok 2022 a jeho magické číslo nám nepřineslo moc snadné

dny. Konečně se sice mohly uskutečnit některé kulturní události a nebylo jich v tomto roce málo, ale celá evropská situace není příznivá.

Na jaře tohoto roku jsme si optimisticky mysleli, že epidemii už máme za sebou a už bude lépe. Bohužel aby toho nebylo málo, události na Ukrajině se nás dotýkají víc, než se nám mohlo zdát.

Epidemie bohužel neohrožovala jen naše zdraví, ale rozdělovala občany v jejich názorech na situaci tak jako události na Ukrajině, které mají stejnou intenzitu. Přál bych si, abychom se dokázali zamyslet a povznést nad některými událostmi. Budme k sobě vzájemně ohleduplní a tolerantní.

Mám za sebou první volební období a já si moc vážím všech spoluobčanů za projevenou důvěru ve volbách. Je to pro mě nesmírně zavazující a budu se snažit, aby se naše vesnice ubírala tím správným směrem. Volební období, ve kterém jsme se všichni učili novým věcem, nebylo lehké. Věřím však, že nové zastupitelstvo půjde stejnou cestou jako to minulé.

Dovolte mi, abych Vám všem v tomto období popřál co nejméně stresu, ať si najdete čas na své blízké, rodinu a své přátele. Přeji všem hlavně pevné zdraví, štěstí, životní optimismus, rodinnou pohodu a dětem hodně dárečků pod stromečkem.

Doufejme, že rok 2023 bude již konečně lepším než ty předešlé.

Miroslav Andrlík, starosta obce

Výsledky voleb do Zastupitelstva obce v Záhorovicích konaných ve dnech 23.9. – 24.9. 2022

Celkový počet osob zapsaných ve výpisech ze seznamu voličů	831
Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	472
Celkový počet odevzdaných úředních obálek	470
Účast	56,80 %

NOVĚ ZVOLENÍ ČLENOVÉ ZASTUPITELSTVA OBCE:

Volební strana č. 1 – Záhorovjané

1. Jaroslav Šašinka, Ing.
2. Richard Huspenina
3. Pavel Krč, Bc.

Volební strana č. 2 – KDU – ČSL

1. Miroslav Andrlík
2. Renata Ondrušková
3. Jiří Milička, Ing.
4. Ladislav Zemek
5. David Ondrušek, Bc.
6. Milena Švihká

*Přejeme Vám i všem Vaším blízkým
příjemné prožití vánočních svátků,
v novém roce pevné zdraví,
mnoho štěstí a spokojenosti.*

Obec Záhorovice

Vážení spoluobčané,

na konci letošního roku máme za sebou jedno volební období 2018-2022 a proto bych chtěl v krátkosti shrnout, co všechno se nám za tuto dobu podařilo v naší obci vytvořit a taky opravit, aby se naše obec Záhorovice stávala i nadále půvabnou podhorskou vískou, plnou krásných zákoutí.

V roce 2019 jsme pokračovali v dokončovací práci, které byly rozpracovány v roce 2018 a bylo nutno tyto akce dokončit. Jednalo se o místní komunikaci v ulici „Křib“ a dále pak oprava chodníku v ulici „Újezda“. Jako poslední část celého dokončovacího projektu byla ulice „Kozí“, ve které se položila zámková dlažba a bylo zde umístěno dopravní značení. Tímto byly dokončeny procesy dopravní infrastruktury, která je v naší obci na dobré úrovni. Máme zpracovanou projektovou dokumentaci na ulici „Nádražní“, ale zatím nám nebyl poskytnut dotační titul, jelikož byl velký nedostatek finančních prostředků na Ministerstvu pro místní rozvoj. Byla také provedena oprava plotu v mateřské škole.

Dále pak byla provedena oprava kanalizačního potrubí v blízkosti zastávky ČSAD u Valíčkova, které bývalo problematické při příválových deštích, kdy voda z horních polí nestačila protékat starým potrubím.

Proběhly také výkupy domů, na místo nichž bylo počítáno s dalším rozvojem a modernizací vesnice. Byl to dům č.p. 134 po panu Skotákovi a dále pak rodinný dům č.p. 256 Sedlářova /bývalý učitelský domek/. Neplánovaně došlo k demolici domu č.p. 189. Tento pozemek pak obec vykoupila a následně odprodala paní MUDr. Gottfriedové, kde nově vznikne lékařská ordinace.

Byla provedena výsadba a úprava prostoru, v části u splavu v těsném položení u cyklotrasy nazvané jako „Seniorské centrum“, kde je na části pozemku proveden výsev tradičních lučních květin. Toto je nyní dokončeno a budeme rádi, pokud bude mít někdo nějaký nápad na jeho doplnění, vylepšení.

Povedlo se po několika urgencích a mnoha jednáních s Povodím Moravy vyčistění koryta řeky Olšavy za pomoci ZPD Nezdenice.

V letošním roce byl dokončen jeden z hlavních úkolů a tím bylo zrealizování projektu nové ulice pro rodinnou výstavbu v oblasti ZTV Nadkysel.

Realizace tohoto projektu, zvláště v dnešní nelehké době byla velmi náročná a setkávali jsme se s řešením nelehkých úkolů. Nakonec se ale dílo povedlo a dnes již několik stavebníků začalo se stavebními pracemi. Do dnešní doby nemáme žádné informace, že by některý z majitelů stavebního místa odstoupil od smlouvy. V dnešních dnech máme všechny kolaudační procesy hotovy a pouze se doladují drobné dokončovací práce.

Je zpracována projektová dokumentace rodinného domu č.p. 256 za školou a dále se hledají možnosti dotačního titulu.

Na domě průmyslového zboží č.p. 131 je zpracován demoliční projekt a nyní se čeká na posudky dotčených orgánů, aby mohlo být vydáno demoliční rozhodnutí.

U dotačního titulu cyklostezky jsme nebyli úspěšní a tak v roce 2023 budou podány další žádosti na dva dotační tituly. Budeme věřit, že tentokrát už to vyjde. V dnešní nelehké ekonomické situaci je otázka dotací o dost složitější.

Jak jste si jistě někteří z Vás povšimli, před obecním úřadem došlo ke zvětšení parkoviště a instalaci elektronické úřední desky.

Mimo tyto zdůrazněné akce samozřejmě probíhají běžné práce na chodu vesnice, které jsou více či méně časově náročné. Některé úkoly nejdou určitě řešit tak rychle, jak by se mohlo některým občanům zdát, ale ujišťuji Vás, že se každým podnětem zabýváme a pokud je to možné, vždy dáváme zpětnou vazbu.

Nesmím ale opomenout dost velký problém, který budeme v budoucnu řešit a to je nakládání s odpady. Neustále se nám nedaří udržet úklid a pořádek u kontejnerů v obci a proto apeluji opět na Vás, spoluobčane, abychom k sobě byli ohleduplnější a na těchto místech udržovali pořádek. Vždyť přece stačí tak málo, kartonovou krabici sešlápnout a papíru se vejde daleko více!! Doufám, že se nám podaří do budoucna najít společnou řeč a toto potlačit, protože nám všem společně záleží na pěkném vzhledu naší obce.

Toliko alespoň v hrubém obrysu informace pro Vás občany. Pokud bude mít kdokoliv z Vás nějaký postřeh, jak racionálně řešit nějaký problém nebo bude mít nějaké poznatky, neváhejte mě kontaktovat, abychom mohli nastalé problémy řešit.

Náves Záhorovice

CENOVÉ OZNÁMENÍ

Společnost Slovácké vodárny a kanalizace, a.s., oznamuje, v souladu s ustanovením zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, ve znění pozdějších předpisů.

změnu ceny vodného a stočného s účinností od 1. 1. 2023

Cena v Kč/m ³	Cena bez DPH	Cena včetně 10% DPH
vodné	50,20	55,22
stočné	45,10	49,61
celkem vodné a stočné	95,30	104,83

cena vodného je stanovena za 1 m³ (1 000 litrů) odebrané pitné vody

cena stočného je stanovena za 1 m³ (1 000 litrů) odpadní vody vypouštěné do veřejné kanalizace

V souvislosti s úpravou ceny se nebudou provádět mimořádné odečty vodoměrů. Vyúčtování bude provedeno v řádném fakturačním termínu s využitím technického propočtu k datu změny ceny.

Z tohoto důvodu žádáme odběratele, aby nesdělovali stavy svých vodoměrů.

V Uherském Hradišti 12. 12. 2022

Ing. Lubomír Trachtulec
ředitel a. s.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Je tady prosinec a s ním i hodnocení uplynulého období – co jsme celý rok dělali, čím jsme se zabývali a na čem jsme se podíleli, co se nám podařilo a na čem je potřeba zapracovat.

V letošním roce je s podporou obce na naší škole vyučováno pět ročníků ve čtyřech třídách. 1. ročník učí Mgr. Helena Hofmannová, 2. a 3. ročník je spojený a třídní učitelkou je Mgr. Radka Novotná, 4. ročník vyučuje Mgr. Magdalena Kočicová, která je současně i ředitelkou školy, a 5. ročník učí Mgr. Lenka Kucharová. Na škole ještě vyučuje na zkrácený úvazek Mgr. Miroslava Králíková, kterou od září zastupuje Mgr. Božena Miličková. Ve školní družině pracuje paní vychovatelka Daniela Kašpárková. Ve škole pracuje i speciální pedagog a logoped. Pozici školního asistenta od září obsadila Tereza Šašinková. O úklid a dobrou náladu ve škole se starají paní Jarmila Salvetová a paní Jitka Charvátová. Ekonomkou školy je Ing. Ivana Kunčarová.

V minulém roce oslavila naše škola významné jubileum – 130 let od založení, proto jsme se během roku soustředili na uspořádání oslavy k tomuto výročí. Ve škole jsme uspořádali výstavu zaměřenou jak na historii školy, tak na současnost. V tělocvičně školy byly připravené panely s fotografiemi a informacemi o škole a součástí byla i výstava historických výukových materiálů a pomůcek. Chodby školy byly vyzdobeny výtvarnými pracemi žáků naší školy. Vznikl také almanach k výročí školy, v němž byly zaznamenány vzpomínky pamětníků na školu v Záhorovicích. Celá škola byla otevřena pro veřejnost, což se setkalo s velkým zájmem jak bývalých pedagogů školy, tak široké veřejnosti ze Záhorovic i okolí. Pedagogové a žáci připravili pro všechny hosty a návštěvníky krásný program, který probíhal v prostorách za školou. V něm vystoupili jak žáci jednotlivých ročníků, tak také zájmové kroužky působící na naší škole: dramatický kroužek zahrál indiánskou pohádku, děvčata z kroužku gymnastiky předvedla ukázkou gymnastických cvičení a moderní tanec a s pásmem písní a básní vystoupil i kroužek angličtiny. Děti ze školní družiny si připravily hudební vystoupení s kytarou, taneček a cvičení s padákem. Na závěr jsme zazpívali společně sevíčenou píseň, kterou otextovala naše dlouholetá kolegyně, paní učitelka Božena Miličková.

Děkuji všem pedagogům i žákům za nevšední zážitek. A také všem, kteří si udělali čas a přišli školu navštívit.

Samozřejmě jsme se nezapomněli ani učit. Až na několik týdnů v zimě, kdy nás potrápil covid, škola fungovala tak jako před pandemií, i když s drobnými omezeními. Letos byla naše škola opět zařazena do testování ČŠI, které bylo realizováno v květnu 2022. Žáci byli v rámci výběrového zjišťování výsledků vzdělávání žáků testováni v předmětech český jazyk, matematika a dovednosti usnadňující učení. Testování se zúčastnilo 9 žáků 5. ročníku.

Prioritou školy je pro nás jednoznačně příznivé klima pro žáky a dobrá spolupráce s rodiči, rodinou a přáteli školy. Pro rodiče budoucích prváků byla v únoru připravená beseda s psychologem Mgr. Alicí Kutnarovou na téma školní zralosti. Spokojenost, pocit jistoty a bezpečí a také kvalita vzdělávání jsou cíle, ke kterým stále směřujeme nebo je prohlubujeme.

Už tradičně se věnujeme také dopravní výchově, která je na naší škole na vysoké úrovni. Každoročně se zúčastňujeme dopravních soutěží. V posledních 8 ročnících jsme 7krát stáli na stupních vítězů okresního kola v Uherském Brodě a z toho jsme 4x postoupili do krajského kola v soutěži Mladý cyklista. V letošním roce se nám po dvouleté odmlce, kdy se soutěže nekonaly, podařilo získat v oblastním kole Mladý cyklista krásné 2. místo jako jediné malotřídní škole v konkurenci 4 dalších velkých škol. V dopravní výuce nás podporuje Automotoklub Záhorovice, za což velmi děkujeme. V dubnu jsme od nich obdrželi sponzorský dar na dopravní výchovu. Součástí bylo zabezpečení lektora autoškoly. Projektový den byl rozdělen na část výukovou a praktickou – jízda na kole podle dopravních značek.

Podařilo se nám využít prostředky z Operačního programu Výzkum, vývoj, vzdělávání a ve všech třídách na škole jsou interaktivní dotykové tabule. Z dalšího dotačního programu jsme nakoupili pomůcky jako roboty a tablety k výuce nové informatiky. Škola je už druhý rok zapojena do Národního plánu doučování. Jde o dlouhodobý program, jehož cílem je pomoci zmírnit negativní dopady výpadku prezenční výuky v důsledku pandemie COVID-19. Finance poskytuje MŠMT.

V září jsme zahájili nový školní rok a znovu nás čekalo testování Českou školní inspekci – tentokrát bylo zaměřeno na měření tělesné zdatnosti a týkalo se žáků 3. ročníku. Od října jsme otevřeli následující kroužky: angličtina pro nejmenší, dramatický, florbal, hra na flétnu, gymnastika, počítače a hra na kytaru. Na škole je vyučován také nepovinný předmět náboženství nebo integráček – předmět speciálně pedagogické péče pro žáky s výukovými obtížemi.

V okresním kole ve vybíjené, které proběhlo v říjnu v Bojkovicích, jsme si ověřili, že na velikosti školy nezáleží, ale na motivaci a chuti se zapojit ano. Tak jsme se přihlásili a naše družstvo vyhrálo 1. místo. Je to i zásluhou paní učitelky Radky Novotné. Posledním letošním sportovním úspěchem je okresní kolo ve florbalu v Uherském Brodě ze dne 29. listopadu, kde chlapci ze 4. a 5. ročníku získali krásné 3. místo.

Činnost školy je vedle základního vzdělávání zaměřena také na osvojování ekologického myšlení a spoluzodpovědnost člověka, co je pro udržitelnost životního prostředí důležité. Proto jsme aktivní v projektech Recyklohraní, Les ve škole a M.R.K.E.V.

V letošním školním roce jsme odevzdali 72 kg baterií. Elektroodpadu, který se svází dvakrát za rok, jsme odevzdali 430 kg. V celoroční hře Recyklohraní jsme získali 8. místo v rámci Zlínského kraje a peněžní poukázku na nákup odměn pro naše žáky. Od společnosti Elektrovin škola obdržela Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí za odevzdané elektrozařízení. Další osvědčení o přínosu pro životní prostředí za odevzdané baterie jsme získali od společnosti Ecobat, s.r.o.

Nezapomínáme také na starší občany, a proto jsme se znovu zapojili do projektu „Ježíškova vnučata“ – Nadačního fondu Českého rozhlasu. Připravujeme vánoční přání pro seniory v domovech a sociálních zařízeních.

Děkujeme touto cestou všem, kteří usilují o udržení školy v naší obci, kteří školu podporují a pomáhají jí, aby mohla zdárně vzdělávat žáky a reprezentovat v našem okolí. Poděkování přísluší zejména zřizovateli, který je našim partnerem a podporuje nás po stránce finanční i materiální. Dále zvláště rodičům našich žáků, kteří zachovávají škole přízeň a v rámci svých možností pomáhají. A samozřejmě našim zaměstnancům, kteří tvoří klima školy.

Přeji všem čtenářům klidné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny, hodně zdraví, spokojenosti a optimismu do nového roku.

Mgr. Magdalena Kočicová, ředitelka ZŠ Záhorovice

Okresní kolo dopravní soutěže

Okresní kolo dopravní soutěže se tento rok uskutečnilo v pátek 27. května 2022 po dvouleté pauze kvůli koronaviru.

Soutěž se konala na dopravním hřišti v Uherském Brodě. Soutěžilo se ve dvou kategoriích.

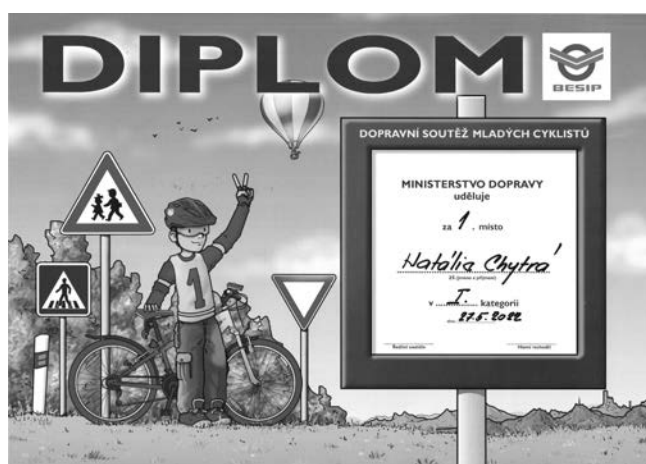
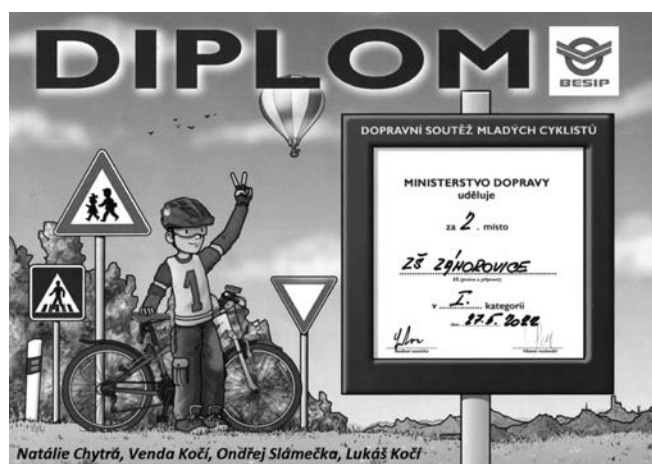
V kategorii mladších žáků soutěžilo 5 družstev, tj. 20 účastníků.

Každým rokem se snažíme připravit co nejlépe a přípravě se věnujeme hlavně v ranní družině.

Žáci museli prokázat své vědomosti na 4 stanovištích, na kterých získávali body: testy dopravní výchovy, zdravotvěda, jízda zručnosti a jízda po dopravním hřišti s dodržováním dopravních předpisů, za kontroly městské policie.

Naše družstvo se umístilo na 2. místě a Natálka Chytrá získala 1. místo za jednotlivce ve své kategorii.

Naši školu reprezentovali žáci 5. ročníku Natálie Chytrá, Vendula Kočí, Lukáš Kočí a Ondřej Slámečka.

ZŠ Záhorovice oslavila 130 let

Za krásného slunného počasí oslavila v sobotu 18. 6. 2022 Základní škola v Záhorovicích už 130 let od založení. Po pestřém, rozjásaném a dojemném vystoupení žáků na hřišti za školou si mohli všichni přítomní prohlédnout budovu školy, školní zahradu nebo dvorek. Největšímu zájmu se těšila výstava nainstalovaná v tělocvičně. Nad dobovými dokumenty a fotografiemi mnozí zavzpomínali na svá školní léta i na školní roky svých rodičů či prarodičů a seznámili se s historií školy. Ze současnosti viděli fotografie z kroužků, výletů a různých aktivit pořádaných školou i tabla odcházejících žáků.

Holčičí den

Karneval

Překvapení pro zvířátka

Samá voda

Tvoření u vody

Zimní hry

Čertí odpoledne

Atletické závody – O pohár starosty města Uherský Brod

Po dvouleté covidové přestávce jsme s nadšením vyrazili na atletické závody do Uherského Brodu. Závody se konaly ve středu 15. 6. 2022 na atletickém hřišti ZŠ Pod vinohrady, kde nás nejdříve přivítal organizátor soutěže pan ředitel Zdeněk Moštěk a pan starosta Uherského Brodu Ing. Ferdinand Kubáník.

Sestavili jsme osmičlenné družstvo složené z nejlepších chlapce a dívky z 2., 3., 4. a 5. ročníku. Nejdříve se žáci odebrali k první společné disciplíně, což byl rychlý běh na 60 metrů. Následovaly individuální disciplíny: 2. ročník – skok z místa, 3. ročník – hod plným míčem autovým vzhazováním, 4. ročník – hod tenisovým míčkem, 5. ročník – skok daleký. Poslední disciplínou

byla štafeta – běh 4x 175 m, kterou běželi Adam Huspenina (4.ročník), Ondřej Chytrý (4.ročník), Julie Tlachová (3.ročník) a Natálie Chytrá (5.ročník).

Naši školu reprezentovali:

2. ročník – Johanka Surá a Josef Šašinka

3. ročník – Julie Tlachová a Šimon Waclawik

4. ročník – Barbora Polanská a Ondřej Chytrý

5. ročník – Natálie Chytrá a Adam Huspenina (žák 4. ročníku)

Medaile získali:

Julie Tlachová (žákyně 3. ročníku za 1. místo v běhu na 60 m)

Ondřej Chytrý (žák 4. ročníku za 3. místo v hodu tenisovým míčkem)

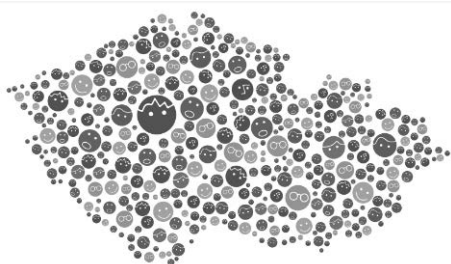
Adam Huspenina (žák 4. ročníku, startoval však za žáky 5. ročníku) za 1. místo ve skoku dalekém)

Natálie Chytrá (žákyně 5. ročníku za 3. místo v běhu na 60 m).

V konečném součtu bodů obsadila naše škola krásné 9. místo z 18 družstev.

UKLIÐME ZÁHOROVICE

V rámci celostátní akce „UKLIÐME ČESKO“ jsme dne 8. 10. 2022 uklízeli nepořádek vzniklý v koutech naší obce Záhorovice. Do akce se zapojilo 26 dobrovolníků, z toho 11 dětí z naší školy.

Celkem bylo sesbíráno 185 kg odpadu – např. pneumatiky, sklo, pet lahve atd.

Úklid proběhl na přibližně 68 459 m² (6,8 ha). Akce proběhla za podpory ZŠ Záhorovice a Obce Záhorovice. Na závěr jsme si opékali špekáčky a rozdali drobné odměny.

Okresní turnaj ve vybíjené a přehazované

Po dvouleté covidové pauze jsme se v úterý 18. 10. 2022 zúčastnili dvou Okresních turnajů ve vybíjené a současně v přehazované v Bojkovicích. Utkání mezi 7 týmy z 6 škol se uskutečnilo v bouřlivé atmosféře sportovní haly ZŠ TGM Bojkovice. Obou turnajů se zúčastnily tyto základní školy: ZŠ Sportovní Uherské Hradiště (2 týmy), ZŠ Výsluní Uherský Brod, ZŠ Pod Vinohrady Uherský Brod, ZŠ Nivnice, ZŠ Újezdec, ZŠ Bojkovice a ZŠ Záhorovice.

Kapitáni jednotlivých týmů nás nejprve rozlosovali do dvou skupin. Následoval slavnostní nástup a turnaj ve vybíjené, kde se hrálo systémem „každý s každým“. V naší skupině vybojovala naše škola 1. místo, a zajistila si tak postup do semifinále. Neskutecná síla, odhodlání, a hlavně souhra a vzájemná podpora našeho týmu, nás vynesla až na neuvěřitelné, ale určitě zasloužené 1. místo v Okresním turnaji ve vybíjené.

Po vítězném výkonu následoval turnaj v přehazované, kde nám utekly první dva zápasy a naši vyčerpaní žáci už nenašli sílu k dalšímu utkání. V Okresním turnaji v přehazované jsme se umístili na 7. místě.

Naši školu reprezentovali tyto žáci:

Šimon Waclawik, Denis Prachař, Dominik Chytrý, Julie Tlachová (všichni 4. ročník), Adam Huspenina, Jan Jančařík, Ondřej Chytrý, Richard Zemek, Michael Kočica, Jakub Ščučinský a Barbora Polanská (všichni 5. ročník).

DÝŇOVÁNÍ – říjen 2022

Dýňování v naší školní družince se letos vydařilo!

Děti za pomoci paní vychovatelky a slečny asistentky vyřezávaly a zdobily z dýní, ať už velkých nebo malých, nejružnější strašidla a zvířátka.

Krásnými výtvy, které jsme každý večer rozsvítili svíčkami, jsme ozdobili prostranství před obecním úřadem, aby si mohli naše výrobky prohlédnout i ostatní občané naší obce a všichni kolemjdoucí.

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZÁHOROVICE, OKRES UHERSKÉ HRADIŠTĚ, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

v roce **2021** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **180 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

- snížení produkce skleníkových plynů o 2,12 tun CO₂ → množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO₂ – 1
- omezení těžby o 105,53 litrů ropy → je to stejné jako PHM do osobního auta pro 4 cest Praha – Brno po D1
- úspore 1 086,32 kWh elektrické energie → potřebné k 1 087 mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

103,63 kg železa to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 5 kusů praček	3,65 kg mědi takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 650 1 Kč mincí	4,43 kg hliníku to by posloužilo k výrobě 296 plechovek o objemu 0,33 l
---	--	--

Ing. Roman Turzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

elektrowin

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 22.03.2022

Společnost
ECOBAT s.r.o.

IČ: 267 25 967, se sídlem Soborská 1302/8, Praha 6
zapsána v OR u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 89816,
oprávněná Ministerstvem životního prostředí k provozování kolektivního systému zpětného odběru přenosných baterií a akumulátorů
vydává osvědčení

O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Osvědčení se vydává pro
ZŠ Záhorovice 164, Bojkovice
IČ: 75021374

Výše uvedený smluvní partner odevzdal v roce **2021** ke zpětnému odběru a následné recyklaci celkem **42 kg použitých baterií**.
Z tohoto množství bylo recyklací získáno **31 kg kovonosných druhových surovin**, které budou opětovně využity při výrobě nových produktů.

RNDr. Petr Kratochvíl
Jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

Děkujeme, že pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Sběrem baterií přispíváte také k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.

RECYKLO HRANÍ
UKLIDÍME SI SVĚT

ecobat | elektrowin | VEOLIA

Školní vzdělávací program Recyklohraní aneb Uklidíme si svět
a jeho partneři společnosti Ecobat, Elektrowin a Veolia udělují

DIPLOM

za aktivní spolupráci

v CELOROČNÍ HŘE s Recyklohraním
za školní rok 2021/2022,
které získává

**Základní škola
Záhorovice**

za sběr vysloužilého elektrického, baterií, mobilních telefonů a tonerů do tiskáren,
a rovněž za zapojení do environmentálního vzdělávání a osvětových aktivit.
Škola za svou činnost obdržela celkem 1756 bodů,
mezi školami z celé České republiky se umístila na 141. místě.

Hana Ansorgová
ředitelka Recyklohraní, o. p. s.
18. 5. 2022

Celoroční hra je součástí projektu Myslíme jinak! Nepřijíme a omezuje tvorbu odpadů spolupracovatelů SÚP ČR – NPÚP – 1/2021_6.1.A projekt č. 12101300048

RECYKLO HRANÍ
UKLIDÍME SI SVĚT

ecobat | elektrowin | VEOLIA

Školní vzdělávací program Recyklohraní aneb Uklidíme si svět
a jeho partneři společnosti Ecobat, Elektrowin a Veolia udělují

DIPLOM

za 8. místo

v CELOROČNÍ HŘE s Recyklohraním
za školní rok 2021/2022,
které v rámci Zlínského kraje
získává

**Základní škola
Záhorovice**

za 1756 bodů obdržení za sběr vysloužilého elektrického, baterií,
mobilních telefonů a tonerů do tiskáren, a rovněž za příkladné zapojení
školy do environmentálního vzdělávání a osvětových aktivit.

Hana Ansorgová
ředitelka Recyklohraní, o. p. s.
18. 5. 2022

Celoroční hra je součástí projektu Myslíme jinak! Nepřijíme a omezuje tvorbu odpadů spolupracovatelů SÚP ČR – NPÚP – 1/2021_6.1.A projekt č. 12101300048

Zahrádkářská výstava

10. 10. jsem byla na výstavě zeleniny a ovoce. Bylo to v klubovně za školou. Byla tam zelenina, ovoce a mošt. Ochutnávali jsme čínský okurek. Pan Bosák nám dal mošt a byl dobrý. Čichala jsem si k různým bylinkám. Bylo tam hodně druhů jablek. Líbilo se mi na tom, že tam bylo hodně zajímavých věcí.

Barbora Polanská (5. ročník)

10. října jsme byli s naší třídou na výstavě ovoce a zeleniny. Byla tam červená kukuřice, různá jablka, hrušky a tak. Ochutnali jsme čínský okurek a velice dobrý mošt. Bylo to v klubovně za školou. Velice se mi to líbilo.

Viktor Machala (4. ročník)

10. října jsme šli na výstavu ovoce a zeleniny za školou v klubovně. Šli jsme třetí hodinu. Ochutnávali jsme čínský okurek a různé druhy moštů. Hodně mi voněla kdoule. Viděl jsem jablko Rubín, celer a velkou červenou řepu. Zajímavý byl betlém z včelího vosku. Moc se mi to líbilo.

Dominik Chytrý (4. ročník)

Kouzelník

Do školy 25. října přišel kouzelník. Přišli jsme do tělocvičny. Kouzelník nás přivítal. Potom si vybral pomocníka. Ukazoval různá a zajímavá kouzla. Kouzelník měl dva zajíce, jednoho žlutého a druhého modrého. Řekl, že je nechá prohodit a on je opravdu prohodil. My jsme mu tvrdili, že je otočil. Otočil je a měli jinou barvu. Prozradil nám kouzelné triky. Nejvíce se mi líbila kouzla.

Lenka Šimoníková (5. ročník)

Exkurze

Ve čtvrtek 10. 11. jsme byli na výstavě Přemysla Otakara II. Viděli jsme tam obrázky, které někdo kreslil ručně. Byly tam kreslené portréty Václava II. Potom jsme se šli podívat o patro výš a tam byly dětské, ženské a mužské kroje. Na věži radnice byla soška Černého Janka. Výstava byla na Panském domě. Na nádraží jsme si ještě něco koupili a jeli jsme zpět do školy. Moc se mi to líbilo.

Karolína Karasová (4. ročník)

10. listopadu jsme jeli do Uherského Brodu. Chodili jsme po planetách a paní učitelka nám říkala zajímavosti. Šli jsme na náměstí, tam byla kašna a socha Černého Janka. Pak jsme šli na Panský dům. Viděli jsme výstavu Přemysla Otakara II. Byl tam meč a také mince. Byla tam i výstava krojů. Zakončili jsme to obchodem. Jeli jsme zpátky do Záhovic. Líbilo se mi to.

Jakub Ščučínský (5. ročník)

Dnes 10. 11. jsme šli na výstavu Přemysla Otakara II. Pořádalo se to v Uherském Brodě. Na začátku jsme procházeli po mostě a potom jsme procházeli kolem planet. Bylo jich 7 nebo 6 a říkali jsme si, jak daleko jsou od sebe. Dorazili jsme na radnici a viděli jsme sochu Černého Janka. Řekli jsme si pověst o něm, že upozornil na příchod Turků a zachránil Uherský Brod. Došli jsme na výstavu Přemysla Otakara II. Koukali jsme se na obrazy Přemysla Otakara II. A pak jsme se šli podívat na kroje. Výlet jsme zakončili nákupem. Nakonec jsme jeli do školy. Celý výlet se mi líbil.

Michael Kočica (5. ročník)

ZÁHOROVSKÉ KYSELKY

Při sepisování tohoto pojednání jsem použil zápisků z kroniky Záhovic, publikace pana Jiřího Miličky „Záhovorový Selters“, zápisků hajného, pana Františka Bosáka, pana Josefa Juračky, pana Zdeňka Valíčka a vyprávění mnoha pamětníků jako paní Anežky Vozárikové, Anastázie Koželuhové, Oldřicha Krče, Josefa Pracháře, Oldřicha Mazáče a mnoha dalších. Jsou zde i výpisky z Moravských zemských desek, archivů a soudních spisů. Mnohé písemnosti jsem prověřil osobně, avšak některé nejsou ověřeny natolik, abych je mohl uvádět jako stoprocentně pravdivé. Pokud někdo v budoucnu zjistí, že jsem se dopustil omylu, předem se omlouvám.

Již v dávné minulosti byly záhorovské kyselky známé v širokém okolí. O nejstarším prameni, dnes téměř zapomenutém, můžeme předpokládat, že byl známý již v dobách Římské říše. Nemůžeme to sice písemně doložit, ale vykopávky a nálezy nám takovou možnost přímo nabízejí. Pramen této léčivé vody ležel však zřejmě poněkud níže, než byly později založeny dříve proslavené záhorovské lázně. Pan Josef Juračka, nadšený amatérský archeolog a historik z Bojkovic, se kterým jsem se setkával na našem pracovišti v bývalé Zevetě, tvrdil, že zřídlo bylo až pod kamenným skladem, kde stávala také odpočinková stanice na poolšavské obchodní stezce, jež spojovala křižovatku jantarové stezky v dnešním Starém Městě s římskou osadou Laugaricio v místě dnešního slovenského Trenčína. Při vykopávkových sondách zde nalezl římské mince s reliéfem císaře Trajána a různé střepy římského původu. Také na kopci Valy byly tyto stříbrné a bronzové mince nalezeny. Zde byla podle některých historiků římská pevnůstka na ochranu takzvané poolšavské stezky. Alespoň vykopávky, které zde v minulosti provádělo Moravské zemské muzeum, pan Alois Jašek, Josef Juračka i mnozí další soukromí archeologové, o kterých vím, tomu nasvědčují.

Při stavbě vlárské dráhy bylo také v trati Podkyselí nalezeno několik římských mincí, podkov a střepů, které jsou uloženy v muzeích ve Vídni a v Brně. V té době se však předpokládalo, že říše římská měla hranice na Dunaji a nálezy byly považovány

za náhodně ztracené věci obchodníků. Teprve nedávné vykopávky potvrdily římskou provincii u Olomouce a také mnohé vojenské a obchodní stanice po celé Moravě. V Záhovicích je odnepaměti známá pověst, kterou nám jako dětem vyprávěla paní Anežka Vozáriková, že u záhorovské kyselky si léčili rány z bojů římských vojáků již dobách Ježíše Krista. Jistě je to jen pověst, ale snad na ní něco pravdy bude. Kdo ví?

První písemnou zmínku o prameni léčivé vody v Záhovicích máme z roku 1408, kdy Eliška ze Světlova dala ves Záhovice i s pramenem léčivé vody do zástavy Petru Němečkovi z Černého Lesa (zpráva o prameni však není archivně doložena a zachovala se jen v ústním podání). V té době ale bylo v Záhovicích kyselék více. Byly to jen studánky, kterým se lidé vyhýbali. Mnohé z nich zapáchaly po sirovodíku, a jak víme, síra byla vždy spojována s peklem. Lidé těmto studánkám říkali „čerty“ a vodu z nich pil jen dobytek. Nejvíce z těchto studánek bylo v trati Kyselá. Další byly v Podkyselí. V trati Štíbračka byly studánky dvě a nejsilnější byl pramen při cestě do Lánů ke Světlovu. Poměrně velký pramen vyvěral i v Prných Žlábku a byl používán při zácpě a nadýmání.

Mimo to na dolním konci byla zřídla v dnešní Bánovské uličce na Křibě. Všechny tyto prameny jsou dnes, kromě současné kyselky, téměř zapomenuty. Jsou buď úplně ztraceny, nebo jsou na soukromých pozemcích a nevyužity. Tak známe kyselku u manželu Šašinkových č. 376 v místech bývalých lázní, kyselku u Kašpárků a Valášků v Bánovské uličce. Kyselka na Křibě byla v nedávné době zrušena a ve Žlábku vytéká bez užitku. Prameny ve Štíbračkách byly v sedmdesátých letech devatenáctého století ucpany. Dnes jejich polohu zná už jen málokdo. Studánky kyselky v trati Kyselá a Podkyselí zanikly po vybudování odvodňovacího kanálu na dolním konci a po melioračních úpravách před II. světovou válkou.

Vraťme se však k prameni u dolního železničního přejezdu. Další písemnou zmínku o něm můžeme číst v díle slavného rakouského alchymisty Tomáše Jordana z Klausemburku „O moravských

vodách léčivých“ z roku 1584 (Thomas Jordanus: O wodach hoogletnych neb Teplicech Morawiae. Pro úplnost ji uvádím v doslovném překladu z latiny.) „Přede vsí Zahorowice, pod vysokým hradem Světlovem ležící, spatřuje se studénka, uprostřed údolí na rovině se všech stran jednotějně od hor vzdáleném při potoce, v místě skalnatém. Ta studénka jest čtverhranným kamenem ohrazena a voda má své stuoky, jimiž vytékati muože. Hlubokost její, praví obyvatelé, že jest tří, nebo čtyř later (asi 2,5 m). Mezi sousedy jest rozepře o dobroty těchto vod a každý svou chválí a druhou hanějí a na odpor slovnější ta k potoku blíže jsoucí jest, pro mocnost. (Další studánky v místech u Kašpárků, Valášků, Ondrůšků, Krčů a na Křibě nebyly tak silné a každá měla trochu jinou chuť – pozn. aut.) Obyvatelé za to mají, že volatým neb průtrž hrdla majícím prospěšná jest. Lidé až z hor uherských se k této studénce sbíhají a že skrze pití této vody a přikládání jí na hrdlo, též i noh tou vodou zřetou mítí, volata zahánějí. (V té době velmi časté onemocnění, zduření štítné žlázy.) Jestliže prvního roku žádosti jejich zadosti se nestalo, že druhého i třetího roku se navracejí, až se dokonale zhojí. A kdyby žádného užítu odtud nedocházeli, že by se každého roku zase navraceli, a jiných volatých lidí s sebou nepřivodili, kteříž majíc již od jiných schválenou, také ji spatřili a zkusiti chtějí. Což ani mně, když jsem tu vodu spatřoval a rozvažoval, nic zcestného býti se nevidělo. Jistě tato voda k druhé jsúc přirovnána, jest mocnější neb i chuť jinačejší a rozdílnější má. Nebo když košťována byla, mnohem větší slanost s ostrou, kousavou a jazyk pronikající, též i s jakous ohnivou chutí se zjevila a protož smejšeno bylo, že jiné kovy v sobě má. Kyselost při ní není tak veliká, než ostrost soli a svědění jazyka jest čitelnější, avšak také jedovatou chuť měla. Hrnec, v kterémž vařena byla, zčernal a kal bílý té chuti, jako voda zůstal. Po destilování pak usadil se kal černý, hrudnatý, k soli mořské, kteráž se na březích moře Adriatického a Akvinského nebo Piktonského vaří, právě podobný, tak barvou černou, jak ostrosti a slanosti. Tentýž kal na železo ohnivé vložený, mnohem více praštěl, nežli první a v hrudky se zběhl, zčásti bělejší učiněn byl, anobrž na jednom, ať tak dím, drobtu soli na jedné straně bělost, na druhé černost vidína byla. Slanost pak větší, ostřejší a kousavější učiněna byla.

Dým žádný nevyšel, ale kal po spálení snadněji se na jazyku rozpustil, než před spálením, kterýž tehdaš ostřejší a zuby jsa žvejkan tvrdší byl. Po těchto znameních soudím, že voda zahorovská soli v sobě mnoho má, potom uznávám po moci kousavé, že vitriol po smradu, kterýž není sirnatý, že něco pryskyřice v sobě zdržuje. Voda ta zahorovská pro vitriolum, pryskyřici a větší hojnost soli jest silnější, neb příčinou vitriolu má moc kousavou, vysušující a velmi pronikavou. Příčinou pak pryskyřice dosáhla jest moci zvařující, k sežrání přivozující, bolest krotící, zahřívající a změkčující. Sůl pak pomocna jest k rozrážení, stírání a rozptylování vlhkosti. Proč by tedy i volatům prospěšná nebyla? Ale mělo by prve o mnohých věcech, kterýmiž by vlhkosti připraveny byly, oznámeno býti, o nichž lid obecný neví, neb jimi pohrdá. Vlhkosti studené, jsouce z hlavy v požeradle u konce jazyka, okolo kosti té, uprostřed hrdla, kteréž lid obecný ohryzek říká, shromážděné, ten otok činí.

Kdež tak vystuzeny bývají, že když zřídka vlhkost vždycky tam teče, horkost oudu toho sic zpřirození studeného a vlhkého, téměř udušují, poněvadž tam všeho těla nečistot, jako do nějakého prevěta vehnány bývají, odkudž té jalovité a zlé vlhkosti nečistota k vosku, medu, tuku, loji aneb ke kaši podobná, tam se sbírá a hrdlo tak velice nadejmá. Když tedy tělo a mozek náležitě prve vyprázdněn bude, ta voda příčinou pryskyřice bude moci každou oteklinu změkčiti, vlhkost zahřeti a zvařiti, příčinou pak vitriolu a soli, moc vysušující proniká a do vnitřností prochází, též tak skrze svírání průchodové se zužují, aby více přijímali vlhkosti tam z mozku tekoucí.

Takoví však odesláni mají býti ke králi franckému, kterýž jak praví, od Boha dar ten daný má, že rozdanouc almužnu samým dočknutím, nad kterým jazykem říkal slova tato: „Králi tebe se dotýká a Bůh tě uzdravuje.“ Mnohé, ať nedím nesčíslně, uzdravil.

Nahoře jsem pověděl, že vody pryskyřičné k nedostatkům hlavy nejsou případné pro parnatost, neb pryskyřice má v sobě plno páry

masné a husté, pro kterouž snadně se rozpaluje a hlavu dýmy naplňuje. Proto bych žádnému neradil, aby ji v nedostatku hlavy pít měl. Těm, kteří červenů nemoc mají, skrz klistér přijatá bude velmi prospěšná, též i zření mající, podobně ku pití a v klistéru daná bude.

Žloutenici majícím a vyhubenějším případná bude, též když náležitě přijata bude kamení v měchýři i dost hrubé zdobí. Nedostatkem prsuov prospěšná se býti vidí, nebo vlhkostí tam shromážděné zvařiti, k sežrání přivesti a skrze to snadnějšímu vyvedení připravit muože. Žaludku studenému užitečná bude, neb jej zahřeje a příčinou slanosti cožkoli na něm drželo, to setře a její moci vitriolu skrčí, neb souží. Rozpustí kusy krve v těle zsedlé, od pádu, udeření neb od zbití shromážděné.“

Tato obsáhlá zpráva nám ukazuje, jak prospěšná byla záhorovská kyselka. Vždyť dnes proslaveným vodám jako např. luhačovicským nevěnoval Tomáš Jordan žádnou pozornost. Podotýkám, že se jednalo o pramen u dolního železničního přejezdu. Pramen v Lánech v té době sice vyvěral, ale lid obecný jej neužíval.

Tomáš Jordán vzpomíná však i sirnaté vody v blízkých Nezdenicích a pramenu v Suché Lozi.

Další písemná zpráva pochází z roku 1669. Je to kniha „Tartaro Mastix Morawiae.“ Její autor J. F. Hertod z Todtenfeldu v ní popisuje lázně Zahorovské. Bylo zde již několik budov. Léčili se zde lidé s volaty a plicními chorobami. V této knize jsou již popisovány i léčivé vody v Luhačovicích.

Nevíme přesně, kdy byly lázně v Záhorovicích založeny, ani kdo je založil. Každopádně to byli majitelé světlovského panství, kteří byli i majiteli vsí. Válečné události v tomto pohraničním kraji nikdy nepřispěly k rozvoji těchto lázní. Ty byly mnohokrát vypáleny, ale také znovu obnoveny. Přechaly však bouřlivé válčné události a po třicetileté válce, nájездеch Turků a Kuruců, začaly znovu kvést.

Po všech těch válečných hrůzách zbylo v Záhorovicích jen 45 obyvatel. Brzy se však novými přistěhovalými rozrostly a již za pár let zase vzkvétaly. Nebyl však postaven válkami zničený kostel a ves byla přidělena do farnosti Nezdenice. Znovu byla vhodná doba i na léčení. Byla opět postavena stavení, kde byla zastřešena nová studna a přístřešky pro nemocné a návštěvníky.

Po roce 1750, kdy panství světlovské vlastnila praprapravnučka Gabriela Šerényho, provdaná za hraběte de Saint Jullien, se provoz lázní velmi rozšířil. Byla zde zavedena, kromě pitné kúry i kúra zábalová a koupací. V oddělených kabinkách byly umístěny čtyři kádě, naplněné vodou, kde poskytovaly služby ženy – lazebnice. Zároveň zde byl také byt pro úředníka panství, který dohlížel na provoz lázní, a byt pro ranhojiče. Ti poskytovali léčbu většinou pomocí klystýrů a pouštění žilou. Také zde byla postavena hájovna a hajný byl povinný pramen hlídat a čistit.

V roce 1772 byl na léčení štítné žlázy v Záhorovických lázních prof. dr. A. F. Haslinger z Vídně. Při této příležitosti navštívil i Nezdenice a Luhačovice. Dá se říct, že objevil četnost a kvalitu zřidel na moravském Slovácku. Ze všech těchto pramenů nabral vzorky a poslal je svému příteli, profesorovi Dr. Crantzovi. Ten provedl první chemický rozbor všech těchto vod a přitom zjistil, že horní záhorovská voda, vyvěrající bez užítu a některé luhačovické jsou mnohem silnější než proslulá minerální voda z německého Porýní, která se nazývala selterská.

Profesor Crantz vydal roku 1777 spis „Léčivé vody východní Moravy“, kde popisuje prameny v Záhorovicích, Nezdenicích, Luhačovicích, Suché Lozi a udává zde i jejich chemický rozbor. V roce 1789 zakládá v Luhačovicích malé lázně Vincent Šerény. Ty měly v té době jen tři dřevěné kádě na koupání.

V roce 1803 prodali Šerényové světlovské panství Žofii, hraběnce z Haugwitzu. Byla to v té době velmi pokroková a kulturně vzdělaná paní. Kromě toho, že se přičinila o zprůmyslnění Bojkovicka a jeho kulturní vzestup, dbala i o zdraví lidu a rozkvět lázní v Záhorovicích. Především se však obklopila skupinou schopných úředníků a správců. Ti se velmi zasloužili o rozkvět lázní v naší obci. Povolala do Záhorovic ty nejlepší ranhojiče z okolí a rozšířila lázeňský provoz. Léčit se začalo podle tehdy nejmodernějších metod.

Ještě více však rozšířila provoz lázní její dcera Henrietta, pro svou oblibu lidem zvaná Jindřiška. Byla provdána za majitele dolů

a hutí na Ostravsku, hraběte Lariš-Mönnich. Po své matce velká lidumilka, vyznavačka hudby a všeho umění. Panství se ujala v roce 1835. Od dvacátých let devatenáctého století byl již známý i pramen v Lánech při cestě na Světlou.

Ještě matka mé babičky Marie, rozené Bartošové, rodačky ze Záhorovic, jí vyprávěla o tom, že horní vodou se napájel jen dobytek jdoucí na pastvu. Lidé ji nepili, protože studánka byla dobyt看 rozdupána a znečištěna. Teprve na doporučení ranhojičů, nechala hraběnka Haugwitzová umístit do pramene dutý strom, lidmi zvaný „Koráb“, do kterého pramen vytékal. Majitel tohoto pozemku, pan Jiří Prný, se proti tomu sice ohradil, ale panství mu zaměnilo parcelu, kde byla kyselka za kus pole dále směrem k Bojkovicím. V knize Jiřího Miličky „Moravský Sellters“ můžeme číst o sporu ohledně tohoto pozemku a kyselky. Tento spor se však písemně nepodařilo prokázat. V žádném soudním archivu jsem jej nenalezl. Pan Jiří Prný ostatně zemřel při cholery epidemii v roce 1831. Není asi pravdou, že Jiří Prný učinil obec Záhorovice majitelkou pozemku a udělil jí právo čerpací. Ve skutečnosti parcela i s kyselkou patřila k panství až téměř do roku 1913. O tom však bude psáno později. Právo čerpací měli záhorovičtí od panství. Hraběnka Lariš-Mönnich nechala lázně u dolního pramene zmodernizovat. Bylo zde pět vkusně zařízených kabiněk s dřevěnými káděmi, větší místnost pro pocení a přikládání obkladů a také byla prohloubena studna. To však se za nějaký čas ukázalo být nemoudré. To vše bylo provedeno v roce 1870. Tím, že se studna prohloubila, stávalo, že povrchová voda pronikala v mokřích létech do pramene a zeslabovala jeho účinnost. Proto hraběnka uvažovala o přestěhování lázní blíže ke hradu, který nechala přestavět na zámek ve slohu anglické tudorovské gotiky. Nicméně lázně dolní byly v provozu dále a pramen byl na počest majitelky nazván Jindřiščiným. Studna v Lánech byla nadkryta a ve dne uzamknuta. Proti tomu se však záhorovičtí postavili a studnu násilím otevřeli. Jindřiška však byla moudrá paní a netrvala na uzamknutí pramene. Pravděpodobně to ani nebylo její rozhodnutí, aby se pramen uzavřel. Zřejmě to byl výmysl některého horlivého úředníka. Tak mohli záhorovičtí čerpat kyselku po celý den, jak bylo dohodnuto při výměně pozemku.

Od roku 1847 se o provoz lázní staral hospodářský správce František Maške a lázeňským ranhojičem byl Anton Šenvais. Tento také vydal spis o „Záhorovských vodách léčivých.“ Studna u panských lázní byla vyzděna novým kamenem a byl také opraven lázeňský dům. Ten byl postaven z kamene a pálených cihel. Ještě dnes můžeme vidět zbytky tohoto stavení na stodole u domu č. 376. Celková suma na opravu lázní činila 1000 zl. a práce trvaly 6 týdnů. Byl také proveden chemický rozbor vody, což učinil Dr. Ehrmann z Olomouce. Studna byla nyní 4 sáhy hluboká a 3 střevice a 9 coulů široká. Vodní stav byl 2 sáhy, 3 střevice a 9 coulů. Teplota vody byla v zimě 6 °C. V létě 8 °C. Voda chutnala příjemně kyselkavě, slabě slane, byla čirá, bez zápachu, lehce stravitelná. Podporovala chuť k jídlu, vyměšování moče, léčivé se osvědčila při zácpě a zahlenění žaludku, nemocích cév, při hysterii, hypochondrii i hemeroidech. Hlavně však nejvíce léčila zduření štítné žlázy. Jsouc zasilána, uchovávala svou léčivou sílu. Do světa byla odesílána pod značkou „Záhorovská žaludeční a krční voda.“ Dodávala se v bednách po 24 láhvích o třech vídeňských žejdlících. Stávala 2 zlaté 40 gregarů. Na dopravu se připlácelo 10 gr. Vozila se do Uh. Hradiště. Železniční dráhy v té době v Záhorovicích ještě nebylo. Jednotlivá koupel stávala 8 gr. Pro chudé a nemocné byla zdarma. Ubytování nemocným poskytovali záhorovští. Obstarávali také stravu chudým návštěvníkům.

Druhý pramen na horním konci při cestě na zámek vytékal z dutého stromu, zvaného koráb. Stav vody byl jeden sáh, dva a půl střevice. Nejprve neměl nadkrytu ani odtoku. Voda se nabírala do džbánku uvázaného na provaze. Vody bylo užíváno nejdříve jen k hospodářským účelům a pro kynutí těsta. Svým složením byla zcela odlišná od Jindřiščina pramene. Teprve Antonín Šenvais objevil její léčivou sílu. Dokonce se domníval, že v ní našel dobrý lék proti tuberkulóze, a proto ji nazval „Záhorovská plicní voda“. Nechal ji také dovážet do lázní k pití, zábalům i koupání. Tato voda byla o hodně slanejší a chutí připomínala proslulou vodu

z německého Porýní značky Selters. Byla také tak ve své době nazývána a to „Moravský Selters.“ Lékaři ji doporučovali při léčení bledničky, žaludečních křečí, plicních potíží, úporných katarrech, zahlenění, tuberkulóze a v těhotenství.

Při výstavbě vlárské dráhy došlo k zániku dolního pramene. V té době už byly Záhorovice vykoupěny z poddanství a panství světlovské ztratilo o prameny zájem. Lázně pustly a nikdo nebyl ochotný investovat do nich peníze. Poslední ranou bylo, že od projíždějícího vlaku lázně vyhořely. Na přelomu 19. a 20. století ještě došlo k pokusu provoz lázní vzkrísit. Akciová společnost MUDr. Veselého začala jednat prostřednictvím obvodního lékaře MUDr. Tillicha se starostou Záhorovic, ale pak společností nabídli luhačovičtí pání Šerényové sice menší, ale lacinější lázně. MUDr. Veselý tedy učinil rozhodnutí do Záhorovic neinvestovat, protože cena v Luhačovicích byla příznivější, i když doprava tam byla o mnoho horší. Dráha tam ještě z Újezdce nebyla postavena. Na lázeňský provoz v Záhorovicích se pomalu zapomínalo. Panství sice ještě v roce 1900 nechalo studnu v Lánech nadkryt a bylo zde umístěno kolo, na kterém byly upevněny hrotky. Ty vodu nabíraly. Voda pak vytékala do korytky a tam se nabírala. Toto však byla poslední investice do Záhorovic. Také tento pramen pomalu pustl a byl znečištěn. Roku 1908 se na Bojkovicích rozšířil břišní tyfus. MUDr. Josef Tillich, který byl akcionářem lázní v Luhačovicích, asi tohoto využil a studnu v Záhorovicích nechal uzavřít. V té době byl majitelem horního pramene světlovský pání, kníže Jerži Lubomirski. Ten nejevil o kyselku žádný zájem, a tak na schůzi obecního zastupitelstva bylo rozhodnuto pramen i pozemek vykoupit.

Také c.k. okresní hejtmánství s tímto rozhodnutím souhlasilo a slíbilo finanční pomoc. To se podařilo až v roce 1913. Dohoda zněla za dvouletý pronájem záhorovské honitby. Za tuto cenu byla parcela převedena prozatím do majetku obce. Obecní zastupitelstvo začalo ihned jednat s firmou Kunz v Hranicích a tato firma také kyselku opravila. Firma vycházela z odborného posudku ing. Pokorného s rozpočtem 2900 korun. Ten však svůj projekt vypracoval na základě posudku MUDr. Tillicha. Tento po zkušenostech z Bojkovic tvrdil, což je písemně doloženo v protokolech obce, že po regulaci Olšavy její hladina o 1 m klesne. Tím také klesne spodní voda i s pramenem. V Záhorovicích se regulace Olšavy teprve připravovala, a nikoho nenapadlo konzultovat to s tehdejší organizací Hrazení bystřin, která regulaci měla provádět. Tak se stalo, že firma Kunz prohloubila studnu na předpokládanou hloubku. Studna byla vyzděna a zastřešena nad zemí. Vchod byl proveden z přední strany a k prameni se šlo po schodech. Voda se nabírala opět ručně přímo u pramene. Chutnala velmi dobře, byla slaná a záhorovičtí se těšili, jak na této vodě vydělají. Uvažovalo se i o znovupostavení lázní. Do toho přišla I. světová válka a všechny plány musely jít stranou. Po válce nastaly jiné starosti. Obec byla zadlužená, a tak z lázní muselo sejít. Po regulaci Olšavy však její voda naopak postavením splavu a dřevěných splávků o 1 metr stoupla a do pramene začala pronikat spodní voda. Tak byla kyselka téměř znehodnocena. Obecní zastupitelstvo tedy alespoň rozhodlo o vybudování odpadu do Olšavy. Kyselka byla osazena pumpou zn. Kunz a schody k prameni byly zrušeny a zabetonovány. To však kvalitě vody mnoho nepomohlo.

V roce 1941 se záhorovský občan, člen obecní rady, pan Josef Tejzr, vědom si toho, že jeho otec František se zasloužil o koupi pozemku, na kterém kyselka stála, pokusil pramen zachránit. Nejprve studnu pomocí hasičské stříkačky vyčerpali, na vystřikující pramen narazili železné roury 50 cm dlouhé a z těchto rour bylo naplněno několik lahví. Starším lidem připomínala tato voda původní kyselku. Na základě tohoto sestrojil pan Josef Tejzr plechový zvon a pramen zachytil pod něj tak, aby spodní voda nemohla proniknout do samého zřídla. Studna byla zbavena kalu, na dno byl dán křemičitý písek a trubky od pumpy vedly přímo do zvonu. Kyselka byla opět vynikající a naplněna do láhve nebo hliněného džbánku, zvaný gugačka, dokázala vyrazit svým obsahem oxidu uhličitého korkovou zátku. Počátkem padesátých let se však začala kvalita vody zhoršovat. Ihned se našli kritici, kteří tvrdili, že příčinou je sám plechový zvon, který rezaví.

Zvon byl nakonec odstraněn, ale kupodivu byl téměř čistý. Příčinou byla prasklá odtoková roura, jak se zjistilo až později. Zvon

do studny již umístěn nebyl, avšak pramen byl zase znehodnocen spodní vodou. Deset let se nedělo nic, jen se mluvilo o tom, že kyselka není dobrá. V roce 1960 byla kyselka tak znečištěna, že MUDr. Exnerová, tehdejší obvodní lékařka, již nedoporučovala z hygienických důvodů její používání. Bylo tehdy rozhodnuto kyselku vyčerpat a vyčistit. Těto akce se ujala požární jednotka. Pan Josef Tejzr byl coby poradce. Další byli jeho syn Jan Tejzr, Oldřich Krč, Josef Valášek, Oldřich Hamada a autor jako tehdejší strojník hasičské stříkačky. Studna byla vyčerpána, vyčištěna a byly zabetonovány otvory na povrchu, kterými padaly do kyselky hlína a špína. Po nabrání vody přímo od pramene jsme zjistili, že chuť vody je vynikající a ani po letech neztratila nic na své síle. Zjistili jsme také, že do kyselky proniká metan, který po zapálení ve studni hořel. Přítok činil asi 30 l. za min. Potom následoval geologický průzkum vrtnou soupravou.

Na tuto akci přispěla 15 000 Kčs i tehdejší Zbrojovka v Bojkovicích. Bylo provedeno několik vrtů. Ty však nepotvrdily tvrzení některých starších občanů, že původní pramen byl na jiném místě. Všude kolem byla čistá voda. Za nějaký čas byla kyselka opět znehodnocena spodní vodou. V té době rostly u pramene tři velké akáty a smuteční vrba, které nechala zasadit světlovská paní. Hraběnka Jindřiška mimo jiné přivezla také do Záhorovic hrušky, které na několika místech rostou dodnes a nazývají se praskule. Jsou vynikající na výrobu velmi chutné ovocné pálenky. Další to léčivý pramen.

Akáty byly po dlouhou dobu dominantou kyselky, ale v roce 1972 se na nich začaly lámat větve a ohrožovaly návštěvníky kyselky, hlavně však děti, které si zde hrávaly. Akáty i vrba se nechaly pokácet a byly zde zasazeny stromy nové. Z té doby také pochází poslední podoba kyselky.

Studna byla znovu vyčištěna, na její dno byl dán přírodní vápenec a nad ní byla vystavena nová stavba. Syn Josefa Tejzra, Jan, sestrojil čerpadlo s elektrickým pohonem a odborníci z podniku Fatra Napajedla vyrobili a v kyselce umístili novodurový zvon, který je umístěn tak, aby zachycoval pramen. Povrchová voda je čerpána do odpadu. Chuť kyselky se výrazně zlepšila a takovou ji známe dodnes.

V současné době se o provoz kyselky stará pan Oldřich Mazáč.

V roce 1972 se také postavila u kyselky betonová zídka a nové schody.

Na závěr bych chtěl ještě poznamenat, že jen shoda okolností tomu chtěla, aby se záhorovské minerální vody neproslavily ve světě. Na přelomu dvacátého století to byla váhavost záhorovských zastupitelů a pak různé přírodní, politické i ekonomické okolnosti. Dnes už se nedá posoudit, co víc.

V osmdesátých letech dvacátého století prováděly luhačovické lázně průzkum všech lokalit na okolí. Kromě známých pramenů byly v Záhorovicích nalezeny i prameny nové, dosud neznámé. Tak jsme se dověděli o pramenech ve Štíbračkách v Pavlackých kopa-nici i jinde.

V té době jsem se vrátil z vojny a na doporučení tehdejšího předsedy MNV pana Antonína Ondruška jsem tyto výzkumníky doprovázel, protože od svého děda jsem znal studánky, ze kterých vyvěrala kyselka. Když navrtali otvor ve Štíbračkách, začala zde vytékat voda. Po ochutnání jsme zjistili, že voda připomíná svou chuť Vincentku. Vývrt byl na příkaz z lázní betonem ucpán.

Dnes tedy známe pramen v Lánech, kde čerpají kyselku lidé z širokého okolí a můžeme zde potkat auta i z jiných krajů. Pramen původní kyselky, známé podle pověstí už z dob římských, tak zvaný

Jindřiščin, je dnes na dvoře manželů Šašinkových č. 376. Ti jej nechali vyčistit a používají jej. Pramen u Valášků byl zrušen a zasypán. Podobně i u Krčů. Přispěla k tomu i výstavba kanalizace. Prameny v trati Kyselá a Nadkyselí zanikly po melioraci v třicátých letech dvacátého století. Tak však zmizely i studánky, které byly téměř v každé trati a udržovali je majitelé pozemků.

Můj poslední dovětek zaznamenává poznatky ze zápisů různých písmáků záhorovských, vyprávění rodáků a z různých pověstí.

Jak již bylo napsáno, paní Anežka Vozáriková nám jako dětem vyprávěla, že v naší kyselce si léčili své rány z bojů už římsí vojáci.

Pan František Bosák zase z vyprávění rodičů zaslých, že při stavbě vlárské dráhy byl dolní pramen ucpán pláty slaniny. To ostatně vyprávěli staří pamětníci i o pramenu v Lánech. Pozorovaly to přý tehdejší děti. Také staří pamětníci tvrdili, že stavitelé vykupovali od záhorovských sedláků mnoho slaniny. Myslím si však, že sloužila spíše za potravu pro těžce pracující italské dělníky.

Další vyprávění je o pramenech ve Štíbračkách. Při stavbě dráhy přý byly svedeny pod drahou do Olšavy. Již zmíněný pan Josef Tejzr nám vyprávěl o pramenu v Prných Žlábku příběh, že když se stavila vlárská dráha, nechal jeden z vedoucích tento pramen vykopat a potom, když se kopáči i on sám vody napili, nestáli ani doběhnout do blízkého lesa. Tak velké měla voda účinky jako projímadlo. Tento pramen chtěl přý onen vedoucí koupit, ale nedohodl se s majitelem. Toto vše je jen z vyprávění. Žádný písemný doklad neexistuje. Tuto vodu však údajně záhorovští používali jako projímadlo.

Z doby nedávné víme, že když byly Záhorovice částí Bojkovic, nechal tehdejší předseda MěNV Antonín Slaviček zpracovat plán dlouhodobého rozvoje města. Záhorovice měly být přes Světlov propojeny s Bojkovicemi a měly být centrem turistiky. Tento plán počítal i s využitím kyselky. Kolem něho měla jít hlavní cesta na Světlov a v Záhorovicích měly být vybudovány lázně. Tento plán však již nebyl uskutečněn.

Z poslední doby víme, že v roce 1993 podal na obecní úřad Jan Balhar ze Šumic podnikatelský záměr na čerpání a stáčení kyselky. Obecní úřad mu však nevyhověl, protože v té době již probíhalo jednání s majitelem zámku Nový Světlov o využití pramene. Obec se měla na této akci podílet jak finančně, tak i ziskem. Tehdejší starosta obce, pan Josef Koudela nechal provést chemický i bakteriologický rozbor vody. Dokonce se začalo i jednat s firmou Pro-jekstav Třebíč o výstavbě lázní. Tento záměr však nevyšel, protože majitel Světlova, Arnošt Rolný, zbankrotoval, a tak velké náklady si samotná obec nemohla dovolit. V této době také okresní hygienická stanice doporučila ministerstvu zdravotnictví, aby výstavbu lázní a využití kyselky povolilo.

Snad se někdy v budoucnu tento záměr někomu podaří realizovat.

Podle chemického rozboru záhorovské kyselky víme, že je zařazena do skupiny chlorido-sodných vod. Je to voda alkalická a obsahuje tyto prvky: sodík 2191,3 mg na litr, jod 7,9 mg, lithium 1,78 mg, vápník 22 mg, hořčík 25,3 mg, mangan 0,2 mg, železo 1,96 mg, chlor 22 mg, brom 7,1 mg, fosfor 0,55 mg. Mino to obsahuje i helium, vodík, kyslík, dusík, argon a 14,8 % metanu. Má velký obsah oxidu uhlíku, který však bývá v zimě poněkud nižší.

V roce 2002 byla kyselka zastřešena novou střechou, která svým tvarem připomíná kyselku na přelomu 19. a 20. století.

Autor: p. František Mazáč

Mateřská škola Záhorovice

Podzim, září a začátek školního roku už neodmyslitelně patří k sobě. Ten letošní školní rok 2022/2023 jsme zahájili 1. září a nebyly to jenom úsměvy a radost, ale také nějaká ta slzička ukápla. V letošním roce jsme nemohli vyhovět všem žádostem o přijetí do naší mateřské školy, ale byly přijaty všechny místní děti, jejichž rodiče měli o přijetí zájem. Snažíme se také vyhovět

vzrůstajícímu zájmu o umístění dětí mladších tří let. Kromě dětí ze Záhorovic navštěvují naši školu děti z Pitína a Bojkovic.

Nový školní rok přinesl také změny v personálním obsazení. U starších dětí máme novou paní učitelku a ve školní kuchyni novou paní kuchařku. Tímto bych chtěla poděkovat paní učitelce Lence Skovajsové a paní kuchařce Věře Jančářové za odpracovaná

léta v naší škole. Často na ně s dětmi a kolektivem vzpomínáme a přejeme jim oběma hodně zdraví a štěstí do dalších let.

Zaměstnanci mateřské školy:

Ředitelka: Jitka Ulková

Třídní učitelky: Naděžda Dvořáková, Eliška Sýkorová, Bc. Kateřina Stuchlíková

Školní asistent: Lucie Juračková

Účetní a vedoucí školní jídelny: Ing. Ivana Kunčarová

Kuchařky: Zdena Šašinková, Lenka Podhradská

Školnice: Pavlína Jurásková

Provoz v naší mateřské škole zůstal zachován jako v minulých letech. Předškolní vzdělávání je pro děti zajištěno v době od 6:30 hod. do 16:00 hod. Děti jsou rozděleny podle věku do dvou tříd. Děti, které do mateřské školy teprve nastoupí, mají možnost seznámit se s prostředím naší školky na setkáních, která jsou pro ně organizována.

Prázdninové uzavření školky jsme využili k rekonstrukci a zvelebení vnitřních i vnějších prostor. Pro zaměstnance byla zrekonstruována šatna a proběhla úprava technických místností dle požadavků KHS. Dále proběhla rekonstrukce WC, které slouží dětem při pobytu na školní zahradě, a výmalba vnitřních společných prostor. Upraveny byly rovněž prostory před areálem školy a školní zahrada. Na závěr proběhl důkladný úklid a dezinfekce, aby se děti mohly vrátit do čistého a bezpečného prostředí.

V průběhu školního roku je naší snahou zajistit pestrý a bohatý program pro děti a taktéž pro jejich rodiče. Od ledna 2022 se nám podařilo uskutečnit tyto akce:

- Zdravá 5 (beseda o zdravém stravování)
- Výstava o Krtečkovi na KD v Uherském Brodě
- Pohádka v MŠ o Ptáku Ohniváku
- Beseda o dentální hygieně (zábavnou formou pro děti)
- Karneval v MŠ
- Maňáskové divadlo v MŠ – Divadlo Janečkovi
- Divadlo o Perníkové chaloupce
- Barevný den – v jarních žlutozelených barvách
- Divadlo na KD v Uherském Brodě – Veselá pouť
- Program Kolumbus na Majáku v Bojkovicích – beseda o cestování
- Zápis do MŠ
- Besídka ke Dni matek (s předáním dárečků maminkám)
- Focení na konec školního roku
- Den dětí – oslava na zahradě MŠ s diskotékou, plněním úkolů a hledáním pokladu
- Školní výlet na Velehrad spojený s výstavou perníků, tvořivými dílničkami pro děti a návštěvou malé ZOO ve Starém Městě
- Pohádkové náměstí v Bojkovicích – uspořádané ve spolupráci s pedagogickou střední školou z Bojkovic (plnění úkolů, aktivít, sledování divadelní pohádky O červené Karkulce atd.)
- Tradiční loučení s předškoláky na zahradě Mateřské školy za účasti pana starosty
- Projektový den – Stavitel města

- Na konec školního roku návštěva zmrzlinového stánku a od nás velké poděkování panu Richardu Michalčíkovi za zmrzlinu, kterou věnoval pro všechny děti
- Divadlo kouzel Waldini, kteří se líbili všem dětem a hlavně jejich živí kamarádi
- Logopedická depistáž
- Rodičovská schůzka
- Moštování v Hostětíně v centru Veronica s naučným programem
- Egyptský den v MŠ ve spolupráci s pedagogickou školou z Bojkovice
- Výstava ovoce a zeleniny v areálu za Základní školou
- Podzimní tvoření s rodiči v MŠ
- Návštěva Planetária v Uherské Brodě
- Pohádka hraná panem Tarabou O skřítkovi Vítkovi a mlsném autíčku
- Divadlo v Uherském Brodě na KD o Nezbedné Čarodějnici Šťápatci a netopýru Lumírovi
- Účast na svatomartinském setkání pro důchodce v areálu za Základní školou, kde jsme vystoupili s krátkým pásmem písniček a tanečků
- Návštěva Domova pro seniory v Nezdenicích – vystoupením jsme chtěli udělat radost uživatelům a personálu

Ještě nás do konce kalendářního roku čekají tyto akce: vánoční focení, vyšetření očí dětí, mikulášská besídka, Divadlo Horákovi s vánoční pohádkou v MŠ, vánoční besídka a vystoupení dětí před Vánoceci za Základní školou.

Jsm rádi, že v letošním roce nás již neomezovala opatření související s onemocněním Covid 19, a tak se nám podařilo uskutečnit skoro všechny námi naplánované akce, výjimkou byla jen drakiáda, na kterou nám nepřálo počasí.

Dlouhodobě spolupracujeme s DDM Bojkovice a ve spolupráci s ním zajišťujeme i logopedii a angličtinu pro nejmenší. Poprvé v letošním roce jsme zrealizovali folklorně-lidový kroužek Jatelinka.

V rámci spolupráce s Obecním úřadem se s dětmi zúčastňujeme vítání nových občánků, vánočního zpívání a dalších kulturních programů.

Nadále pokračujeme v započatých projektech:

- Podpora vzdělávání
- Se sokolem do života
- Zdravá 5
- Děti malují seniorům

Na závěr bych chtěla poděkovat panu starostovi Andrlíkovi, zastupitelům a zaměstnancům obce za velmi dobrou spolupráci. Taktéž poděkování patří rodičům, kteří přispěli materiálně nebo jakýmkoliv způsobem k rozvoji a zvelebení naší mateřské školy.

Velké poděkování patří také celému kolektivu zaměstnanců mateřské školy a školní jídelny za jejich dobře odvedenou práci.

Všem přeji příjemné a klidné prožití vánočních svátků a do nového roku 2023 hodně zdraví, štěstí a úspěchů.

Jitka Ulková, ředitelka MŠ

Výlet do Hostětína

Poslední týden v září nás čekala prohlídka moštárny v Hostětíně. Po příchodu se nás ujala velmi milá paní, která nás seznámila s procesem výroby moštu. Poté si mohly děti samy zkusit, jak je náročné, než se jablka podrtí a vypresují. Netrpělivě jsme čekali na sladký mošt, který se nám nakonec podařilo vypresovat. Po ochutnání moštu jsme se vydali do ekologické zahrady, kde nám paní průvodkyně říkala o ovoci, které zde pěstují, a o živočiších, kteří zde žijí. Na závěr proběhla ochutnávka ovoce. Posílnění dobrým moštem a ovocem jsme se vydali k vlaku, který nás přivezl zpátky do Záhorovic. Výlet se nám moc líbil a ještě dlouho na něj budeme vzpomínat.

Bc. Kateřina Stuchlíková

Návštěva Domova pro seniory v Nezdenicích

Dne 16. 11. 2022 se vydala třída Sluníček z naší MŠ do ne-
dalekých Nezdenic do Domova seniorů s pásmem tanečků, pís-
niček a básniček. S tímto vystoupením již děti potěšily 11. listo-
padu na svátek svatého Martina záhorovské seniory. Mateřská
škola dlouhodobě spolupracuje s Domovem pro seniory v rámci
projektu Malujeme seniorům.

Do Nezdenic jsme jeli vlakem, což bylo pro děti samo
o sobě zážitkem. Po cestě jsme s dětmi pozorovali krásy obou
obcí a kochali se. Než jsme se nadáli, byl čas vystupovat z vla-
ku. Jakmile jsme vstoupili mezi seniory v domově, přivítali nás
všechny obrovským potleskem a s úsměvem na tváři. Paní pe-
čovatelky nám připravily výborný čaj a poté jsme šli vystupo-
vat. Senioři se na nás celou dobu usmívali a po každé písničce
či tanečku nás odměnili velkým aplausem. Po skončení pásma
následoval bujarý potlesk. Senioři požádali o přídavek, proto
jsme improvizovali a zpívali písničky, které s dětmi umíme,
a senioři se přidali a zpívali s námi. V hale mají umístěnou
klec s andulkami a ty naše děti velmi zaujaly. Na konec naší

návštěvy jsme se rozloučili s personálem a seniory. Dlouze
nám mávali na cestu a my jsme jim slíbili, že to nebyla naše
poslední návštěva.

Eliška Sýkorová

Pohádka o řepě

Hry na dvorku

Hry na písku

Přáníčka do Nezdenic

Činnost sboru SDH Záhorovice v roce 2022

Vážení čtenáři,

letošní rok byl pro sbor opravdu náročný. Začali jsme 26. 2. 2022,
kdy na náš sbor připadl fašankový průvod obcí. Akce probíhala
v dobrém duchu a v hojném počtu jsme obešli celou obec bez potíží.

9. dubna jsme se zapojili do projektu „Uklijdme si Česko“.
Záhorovice prošly očistou a akce se setkala s velkým úspěchem.

Náš sbor se také zapojil do rekonstrukce hasičské zbrojnice.
Dali jsme si sice hraniční termín, ale vše se podařilo včas dokon-
čit, a to rovněž za velké podpory obce Záhorovice. Tímto bych
chtěl poděkovat zastupitelům za vstřícnost a podporu.

5. července jsme oslavili 130. výročí založení sboru. Oslavy
začaly na nově zrekonstruované hasičské zbrojnici a po příjezdu

Fašank 2022 - SDH

pozaných sborů jsme se vydali na slavnostní průvod obcí. Počasí nám ten den bohužel nepřálo a provázal nás silný déšť. I přes nepříznivé podmínky považují celou akci za velice zdařilou. O dva dny později se konala slavnostní schůze, jež bilancovala toto výročí.

Ve dnech 26. - 28. srpna jsme uspořádali tradiční bartolomějské hody. Celý víkend nás provázal bohatý program. V pátek nám zahrála kapela Bendr z nedaleké Bystřice pod Lopeníkem. V sobotu to byla kapela Kosovci a v neděli kapela Mudrlanti. V neděli také proběhla mše svatá, během níž byl pokřtěn náš nový prapor. Tento jsme zakoupili za podpory a příspěvku obce Záhorovice.

130 let nebylo naše jediné výročí, které jsme tento rok slavili. Oslavili jsme také 20. výročí noční soutěže, jež má každoročně velkou účast.

Náš sbor pracuje také s mládeží, která se po celý rok schází každý pátek a trénovala na různé soutěže. Například v letošním roce se zúčastnili nejen soutěží v požárním sportu, ale také námětového cvičení, netradiční okrskové soutěže v autodráze a soutěže požární všestrannosti.

Na závěr bych chtěl velmi poděkovat všem členům, příznivcům našeho sboru a hasičského sportu za celoroční podporu a také obci za vstřícné jednání a pomoc.

Tímto Vám přejeme to nejlepší do nového roku 2023 a budeme se těšit na další společné zážitky.

Za SDH Darek Podhradský ml.

Fašank 2022 - SDH

Hasiči - svěcení praporu hody

Činnost zášahové jednotky obce Záhorovice

Vážení spoluobčané, chtěl bych Vás seznámit s činností zášahové jednotky obce Záhorovice. Jednotka má v současné době 19 členů. Každý pátek se scházíme v požární zbrojnici, kde provádíme výcvik, údržbu techniky, výstroje a výzbroje, kondiční jízdy a další činnost.

Naši dva členové, Petr Kalous a Radim Šašinka, se zúčastnili zdravotního kurzu v Ústřední hasičské škole Jánské Koupele.

Tento rok jsme zakoupili 12 kusů pracovních oděvů PS 2 a sadu zášahových hadic.

V letošním roce jsme také uspořádali 1. ročník Železného hasiče. Tento závod proběhl na školním hřišti a zúčastnilo se ho přes 20 závodníků. Po skončení závodu jsme pro děti uspořádali dětský den, kde jsme pro ně připravili skákací hrad, různé hry, techniku a čtyřkolky, se kterými přijeli Rescue SAR Morava.

27. 06. 2022 jsme vyhlásili cvičný poplach v ZŠ Záhorovice. Všichni žáci i personál museli co nejrychleji opustit školu a seřadit se na seřadišti, které je určeno na školním hřišti. Tento cvičný poplach proběhl úspěšně.

21. 05. 2022 jsme se s naší cisternou zúčastnili ukázek, které pořádalo JSDH Petrov v rámci založení sboru.

Jednotka v rámci 130. oslav založení našeho sboru za podpory zastupitelstva obce znovu zprovoznila naši starou Tatru 805, kterou předvedla při oslavách výročí.

Chtěl bych také poděkovat Petru Kalousovi za reprezentaci obce v Zlínské lize Železných hasičů 2022, kde se umístil v celkovém pořadí na 4. místě.

Výjezdy v roce 2022:

28. 03. 2022 – Požár trávy v obci Záhorovice

30. 05. 2022 – Požár rodinného domu v obci Rudice

12. 11. 2022 – Požár autodílny v obci Záhorovice

Závěrem bych chtěl poděkovat členům zášahové jednotky za práci a obci Záhorovice za podporu.

Alan Lysoněk, velitel JSDH Záhorovice

Železný hasič Záhorovice

Požár autoservisu Záhorovice

Cvičný poplach ZŠ Záhorovice

Zdravotní kurz Jánské Koupele

Ukázky Petrov

Požár rodinného domu Rudice

Požár trávy Záhorovice

Myslivost v Záhorovicích v roce 2022

Chtěli bychom opět přinést informace o dění v Mysliveckém spolku Modrá voda Záhorovice. Rok uplynul jako voda a opět jsme udělali kus velké práce ve zvelebování honitby.

Jako každoročně jsme uspořádali dva závody v lovecké střelbě na asfaltové terče na střelnici ve Žlábku. První závod – 55. ročník veřejných závodů – proběhl 7. 5. 2022 s hojnou účastí závodníků. Vítězem se stal J. Rak, na druhém místě byl J. Hartoš, třetí se umístil D. Sůkup. Zpočátku nepříznivé počasí se nakonec umoudřilo a všichni prožili pěkný den spojený s loveckou střelbou i mysliveckými specialitami, které byly podávány v naší kuchyni.

Druhý závod – tradiční Memoriál Jožky Matějky – jsme uspořádali v oblíbeném hodovém termínu. Vítězem byl tentokrát M. Bořuta, druhý M. Kovář, třetí domácí M. Matějka st. Počasí závodníkům od začátku velmi přálo, cestu si našlo na střelnici mnoho příznivců myslivosti a střelby. Chutná kuchyně byla odměněna opět úplným vyprodáním všech porcí specialit.

Jsme rádi, že můžeme přispívat k rozvoji života v naší vesnici. Zavazuje nás to k neustálému zlepšování areálu střelnice a okolí. Zároveň touto cestou chceme poděkovat nejen za přízeň obyvatel Záhorovic, ale hlavně sponzorů, bez kterých by tak náročná akce nemohla být zorganizována.

V jarním termínu proběhla Okresní přehlídka trofejí – tzn. výstava ulovené zvěře v okrese Uherské Hradiště včetně

statistik lovu. Je povinností všech mysliveckých spolků na výstavě prezentovat úlovky trofejové zvěře, a to hlavně fyzickou přítomností vypreparovaných trofejí. I náš spolek se prezentoval tradičně vysokou kvalitou úlovků. Jako velké plus uvedu, že jsme byli za předchozí rok nejúspěšnější honitbou v tlumení škodné zvěře – měli jsme nejvyšší počet úlovků lišek. Je to důležitý krok v úspěšném chovu drobné zvěře, jelikož lišky jsou nejhlavnějším predátorem zajíců a bažantů. Proto v posledních letech mohou lidé pozorovat častěji zajíce na polích a remízkách.

Pokračovali jsme v obnovách mysliveckých zařízení, a to hlavně lovných. Podařilo se nám zhotovit 3 nové kazatelny, které byly umístěny do severní části honitby. Zároveň se snažíme staré, nefunkční a oku nelahodící zařízení odklízet. Část jsme ještě nestihli v roce 2022, plánujeme v jarních měsících provést revizi všech lovných zařízení a dokončit úklid třeba polámaných žebříků. Poděkování zaslouží majitelé pozemků, kde kazatelny stojí, za umožnění jejich umístění. Dále děkujeme ZPD Nezdenice za poskytnutí techniky a Honebnímu společenstvu Záhorovice za finanční podporu.

V dalším roce bychom chtěli naopak zhotovit krmné zařízení, a to hlavně seníky, bez kterých se neobejdeme při skladování objemného krmiva – sena.

A dostáváme se k nejdůležitější události, která nám umožnuje nadále provádět právo myslivosti v honitbě Záhorovice. Po 10 letech bude končit smlouva o pronájmu honitby mezi Honebním společenstvem Záhorovice a Mysliveckým spolkem Modrá voda Záhorovice. Na valné hromadě bylo většinou odsouhlaseno pokračování pronájmu honitby záhorovským myslivcům, takže v dalším období 2023 – 2032 Vám můžeme přinášet ve vánočním zpravodaji informace o dění v myslivecké obci...

Ještě si dovolím každoroční apel na vstřícnost k myslivcům, slušné chování v přírodě, nepouštět své psí miláčky mimo svůj dosah a neničit myslivecké zařízení. Příroda to lidem vždy vrátí, ať v dobrém nebo i ve zlém.

Přeji za Myslivecký spolek všem čtenářům pěkné svátky vánoční, zajímavé zážitky z přírody a hodně štěstí a zdraví!

Lovu zdar!

Marek Heča, předseda MS

Zhodnocení včelařského roku 2022 a výhled do budoucna

Je to až neuvěřitelné, ale další včelařský rok uplynul jako voda, blíží se zimní slunovrat a opět začínáme znovu. Toto jsou dané včelařské zákonitosti. Zimní a letní slunovrat. Jak něco rychle začíná tak i rychle končí.

Bohužel, pro všechny zájmové organizace začíná něco nového, na co nejsme zvyklí. Zapsané spolky, datové stránky, omezení dotací a hlavně zvyšování nákladů na činnost organizací a i osobní zájmovou činnost.

Máme velké štěstí, že naše okolí chápe naše nasazení, zájem o včelaření a pomáhá nám formou finanční pomoci. Tímto patří velké díky obecním úřadům a zemědělským družstvům, které nám napomáhají při udržování dobré úrovně včelaření.

Pokud budeme hodnotit rok 2022 u včelařů, nemůžeme říct, že nebyl špatný, ale v naší chráněné oblasti průměrný. Jaro bylo špatné jak v květenství stromů, tak i srážkově. Bylo to však lepší než roky předešlé. Není to na jásaní a nemůžeme se vzhledem k naší oblasti rovnat jiným krajům. Budme vděční za to, co nám příroda dala.

Někteří včelaři jsou zklamaní, ale za úspěšným včelařením je skrytá práce a zodpovědný přístup k celé včelařské práci. A to hlavně v prevenci při předcházení nemocem a před případnými ztrátami.

Máme štěstí, že nás nepotkal mor včelího plodu a stále nás obchází. Varoázu mnozí podceňují a následně vyloupená včelstva přisuzují loupeži. Včelky jsou zeslabené a odsouzené k zániku.

Současná situace však pro včelaře není dobrá! Fenomén zdražování je vidět všude a to i na ceně medu. Ceny jsou více než 200,- Kč. Vidím na včelařských výstavách i ceny kolem 250,- Kč, ale i více podle druhu medu. Toto považuji za přehnané! Není problém cenu nasadit a zvyšovat, ale hlavně je důležité neodradit stálé odběratele

od nákupu včelího produktu. Zdražení se projevilo na včelařských potřebách, které ani v dřívějšku nebyly levné. Může se to projevit v celé včelařské práci a výsledné ceně včelařských produktů. Zde se projevuje nadsazení cen u včelařských potřeb s vidinou snížení ceny výrobku díky dotacím. To je jenom projev ceny nadsazené s vědomím o možnost jejího snížení v případě úspěšné žádosti o dotaci.

Je pravdou, že díky celoplošnému zdražování, mnohdy až bezdůvodnému, včelaři doplatili na cenu sklenic a víček. Dále taky na ceně cukru, která je zvýšená před sezonou o cca 75 procent. Nelze koupit více než 10 kg na osobu, což je pro včelaře omezující. Takže větší včelaři, kteří potřebují více než 1000 kg, jsou nešťastní a musí řešit dodání cukru jiným způsobem. Pro včelaře, kteří místo cukru používají takzvaný invert, buď kukuřičný, pšeničný nebo řepný, je toto zdražení likvidační!! Cena je i dvojnásobně vyšší proti ceně cukru. Při jejich způsobu použití k zakrmení včelstev invertem, je zase jeden z důvodů ke zdražování medu a medných produktů.

Do toho všeho zasahuje cena pohonných hmot a cena plynu, případně elektřiny spojená s inflací při rozpouštění medu nebo tavení vosku.

Nechtěl jsem tímto příspěvkem vzbudit nějaké emoce, ale doba je zlá a budme rádi, že všichni zájmoví včelaři se i přes toto všechno svojí ušlechtilé záliby nevzdávají a stále se jí naplno věnují! Lze konstatovat, že práce včelařů bude do budoucna ještě náročnější.

Všem děkuji za podporu. Hlavně včelařům a rodinným příslušníkům za odváděnou práci pro přírodu a společnost. Do nového roku 2023 přeji všem to nejlepší.

Kolíněk Ludvík, předseda ZO ČSV Nezdenice

SK Záhorovice

Z činnosti SK Záhorovice v roce 2022

Z činnosti SK Záhorovice bych začal akcí v měsíci květnu, kdy se konečně po dvou letech mohl konat tradiční „Gulášfest“, kterého se zúčastnilo 9 mužstev - Ostří hoši, Sojavo, Hujerovi, Surikaty, Gulášteam, Chaloupce, Susedé, Krajčířky a Mafošsogoš. Všechny guláše měly velmi dobrou úroveň a bodování bylo opravdu vyrovnané. Celá akce se nesla za přátelské atmosféry a všichni návštěvníci byli velmi spokojeni. Akce podobného rázu nám už všem scházely.

V sobotu 25. června se uskutečnily oslavy 80 let založení SK Záhorovice. Na fotbalovém hřišti v Lánech se odehrály zápasy žáků proti TJ Rudice, přípravka sehrála modelovaný zápas a na konci sobotního odpoledne nastoupila mužstva mužů proti bývalým hráčům SK Záhorovice. Celý den se všichni dobře bavili, jelikož nám přálo počasí. Pozvaní hosté a bývalí hráči našeho fotbalového oddílu pak přijali ocenění za dlouholetou činnost.

V sobotu 30. července 2022 jsme uspořádali již 12. ročník „Pivních slavností“, které se opět setkaly s velkou účastí i vzhledem k nepříznivému vývoji celého roku a nepřízní počasí. Tato akce již dávno překonala naše dřívější očekávání a je vždy díky pořadatelům dobře připravena. Na čepu bylo v průběhu dne připraveno 26 druhů piv, takže si každý mohl ochutnat podle své

chuti. Poprvé se ochutnávaly i vzorky opravdu malých výrobců. Po celý průběh akce se hrálo k tanci i k poslechu, kde se představily kapely Get-Lucky, NOHOW a HBS Rock. Již dnes se těšíme na následující 13. ročník.

Co se týče soutěží, tak se našemu spolku především díky obětavcům z řad rodičů daří práce s mládeží, což je správná cesta do budoucna, jak udržet spolkovou činnost v oblasti kopané v naší obci. Velmi si vážím jejich práce, které věnují svůj volný čas a přál bych si, aby bylo ještě více takových nadšenců.

Žádám tímto i rodiče chlapců a děvčat, kteří ještě nejsou zapojeni do sportovní činnosti, ať se přijdou podívat na zápasy a tréninky mládeže. Trenéři je rádi uvítají a třeba děti sportování zaujme.

Závěrem bych poděkoval všem, co nám pomáhají na kulturních akcích, bez kterých by tyto kulturní akce nebylo možno

uspořádat. Loučíme se s magickým rokem 2022, který nám připravil velká úskalí v osobním i společenském životě.

Všem fanouškům a občanům obce přeji za SK Záhorovice příjemné svátky vánoční a do roku 2023 hodně zdraví, štěstí a osobní pohody.

Za SK Záhorovice Miroslav Andrlík

Přípravka SK Záhorovice

Do jarní části sezóny se přípravka vrhla s chutí a na hráčích starších ročníků byla již vidět jejich zkušenost. Většina zápasů mluvila v náš prospěch a výjimkou nebyly ani dvojciferné výsledky. V těchto zápasech si mohli zahrát i ti nejmenší, kteří většínou hráli na svém menším hřišti.

Úspěšnou sezónu jsme zakončili na 80. výročí SK Záhorovic, kde se děti mohly potkat nejen s aktivními hráči, ale především s legendami našeho klubu. Při této příležitosti jsme se rozloučili s hráči ročníku 2011: Natálie Chytrá, Martin a Patrik Mlčúchovi, Adam Huspenina, Ondřej Slámečka, Lukáš Kočí, Michael Kočica, z nichž většina posílí mužstvo žáků.

Novou sezónu 2022/2023 jsme začali s hráči: Ondra, Barunka a Domča Chytrí, Kuba Ščučinský, Ríša Zemek, Soňa a Robča Mahdalovi, Kuba Šašinka, Julie Tlachová, Kristýnka Nguyen a Johanka Surá. Rozšířil se nám i tým benjamínků, kde nám dělají radost Nikolka Čakyová, Matěj Tejzr a Sam Danko.

V podzimní části šla znát nezkušenost části týmu, výhry střídaly prohry, podržely nás však výkony brankáře Ríši Zemka a obranné dvojice Kuby Ščučinského a Ondry Chytrého, který se stal i nejlepším střelcem týmu. Přípravka držela spolu, sehra- nost se zápas od zápasu zlepšovala, trenérům i rodičům dělaly děti radost a my viděli, že do budoucna máme na čem stavět.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem hráčům za předvedené výkony a také sponzorům, díky nimž jsme mohli děti vztít na hokejové utkání HC Zlín – HC Slavia Praha.

Přejeme vám všem klidné prožití vánočních svátků a jen to nejlepší v novém roce 2023.

Michael Mlčúch a Libor Chytrý

Žáci SK Záhorovice

V několika řádcích bychom Vás chtěli seznámit s činností žáků SK Záhorovice v roce 2022.

Žáci zahájili zimní přípravu v lednu ve sportovní hale v Nezdenicích, kde se scházeli dvakrát týdně. Příprava byla zaměřena hlavně na fyzickou zdatnost a techniku s míčem. Halu jsme navštěvovali do konce února a díky příznivému počasí jsme v březnu začali trénovat na víceúčelovém hřišti v Lánech. Krátce před prvním zápasem jsme se přesunuli na fotbalové hřiště, abychom se do prvního zápasu připravovali na travnatém povrchu.

Na jarní část se stal trenérem žáků Michal Duda. Tréninky stále probíhaly dvakrát týdně na fotbalovém hřišti. Po zlepšených výkonech z podzimu jsme dokázali držet krok i s lepšími

týmy a po pěti výhrách, jedné remíze a čtyřech prohrách jsme skončili na 9. místě z 11 týmů.

Do nové sezóny 2022/2023 nás opustili dva kluci, kteří dovršili dorosteneckého věku, a z přípravy nás doplnilo 5 dětí. V aktuálním počtu patnácti hráčů jsme v měsíci srpnu zahájili přípravu na novou sezónu. První trénink byl dvoudenní a zúčastnil se jej pouze ročník 2008. Hráči společně s trenéry, Richardem Michalčíkem a Tomášem Chytrým, přespali v kabinách. Trénink byl dvoufázový a fyzicky náročný, ale chlapci, které čeká poslední sezóna mezi žáky, všechno úspěšně zvládli.

Následující týden jsme se už do přípravy zapojili všichni, a to dvakrát týdně na fotbalovém hřišti. K prvnímu zápasu jsme

vyjeli do Hradčovic. Po velmi napínavém utkání jsme nakonec zvítězili 3:2, a to jen díky skvělému výkonu žáků.

Následující zápas doma proti Nivnici byl opět napínavý až do konce a díky výhře 2:1 jsme navázali na skvělý výkon z předchozího zápasu.

Pak přišlo dalších pět výher v řadě, kde jsme jasně dominovali, a tak po sedmi výhrách v řadě jsme byli v tabulce ve vedení.

Následující zápas jsme hráli doma proti Prakšicím. Soupeř z druhého místa byl úplně jiných kvalit a jednoznačně nás přehrával celý zápas a zaslouženě vyhrál vysoko 6:0. V dalším zápase proti Suché Lozi jsme opět po otráveném výkonu prohráli. V posledním zápase doma proti Bánovu jsme ale opět zabrali a zaslouženě vyhráli. A tak po osmi výhrách a dvou prohrách přezimujeme na krásném druhém místě.

Hradčovice – Záhorovice	2:3
Orel Uh. Brod – Záhorovice	0:10
Záhorovice – Nivnice	2:1
Rudice – Záhorovice	0:2
St. Hrozenkov – Záhorovice	0:4
Záhorovice – Prakšice	0:6
Záhorovice – Újezdec u Luhačovic	11:2
Suchá Loz – Záhorovice	3:0
ČSK Uh. Brod dívky – Záhorovice	1:5
Záhorovice – Bánov	6:2

V závěru bychom chtěli poděkovat dětem za jejich poctivý přístup jak na trénincích, tak i v zápasech. A hlavně rodičům za podporu při dopravě na zápasy a organizaci domácích zápasů.

Krásné prožití svátků vánočních a mnoho úspěchů v novém roce 2023.

Trenéři žáků Tomáš Chytrý a Michal Duda

Muži SK Záhorovice

Rok 2022 můžeme z pohledu hráčů, funkcionářů či fotbalového fanouška A mužstva SK Záhorovice hodnotit mnohými způsoby. Nicméně označit jej jako zdařilý či alespoň dobrý nelze ani v těch nejdivočejších snech.

Vše v podstatě začalo již na podzim roku 2021, kdy jsme otevřeli v pořadí již třetí rok účasti v okresním přeboru. Od prvního zápasu bylo jasné, že soupeři jsou herní kvalitou i fyzickou přípravou na jiné úrovni. Přesto jsme na podzim 2021 dokázali odehrát několik solidních zápasů, kdy jsme byli i blízko bodům (utkání s Březolupy, Kněžpolem, Havřicemi, Bílovicemi). Ve většině zápasů jsme však byli spíše v úloze nepříteli snaživých učeďníků.

V zimní pauze došlo k několika změnám. Nejvýraznější se udála na trenérském postu, kdy Miroslava Andrlíka vystřídal Petr Slavíček (mimo jiné bývalý úspěšný trenér dorostu Prakšic). Spolu s ním přišel do mužstva Petr Gabryš.

V průběhu jarní části roku 2022 se ukázalo, že soupeři, se kterými jsme hráli vyrovnané partie, v průběhu zimní přestávky nezaháleli a již tak velký rozdíl mezi námi a nimi se ještě zvýraznil. Od prvního zápasu jara jsme byli otloukány a otázkou byl jen počet branek v naší síti. Jak narůstal počet gólů, které jsme inkasovali v průběhu zápasů, klesal počet hráčů. Z důvodů zranění či pracovních povinností do jarní fáze soutěže nezasáhla trojice hráčů (Pavel Krč, Luboš Holík, Richard Michalčík) a během jara jsme přišli o další dva hráče. Což pro úzký kádr, který jsme měli, byla neřešitelná záležitost. Nicméně i tak jsme bojovali, i když výsledky byly hrůzostrašné. Ovšem daly by se najít i celkem pozitivní výsledky, a to zápas doma s Havřicemi

(těsná prohra 2:3), remíza s Březolupy či výhra v posledním zápase nad Březovou.

Účinkování v okresním přeboru Uherského Hradiště jsme zakončili neslavně, dalo by se říci až ostudně. Ukázalo se, že jen snaha na „okres“ nestačí.

Po pádech do nižších soutěží nastává obvykle v kádrech neúspěšných týmů zemětřesení. To se nevyhnulo ani nám. Odešli nám dva hráči (Adam Struhelka – Šumice, Patrik Varga – Bojkovice B/Pitín). Navíc další hráči nemohli hrát kvůli zranění (David Ondrušek – operace kolene, Viktor Šabršula – natažený sval a v průběhu

sezóny kvůli delší nemoci Radim Šust). Naštěstí se po zranění vrátili Pavel Krč a Richard Michalčík, výpomoc znovu přislíbil Marek Surý (a v mnoha zápasech podzimní části znatelně pomohl) a k fotbalu se opětovně vrátili Ladislav Pospíšil a Jakub Tomašík. V průběhu podzimní části pak přišel na přestup Jiří Hloušek.

Podzimní část soutěže jsme nezačali vůbec dobře. Od prvních zápasů se ukázalo, co bude naším největším problémem, a to proměňování šancí. Z prvních čtyřech zápasů jsme získali jeden bod, ale objektivně řečeno, bodů mělo být více (a to nejenom z prvních čtyř zápasů). Ale na kdyby se nehraje.

Realitou je, že z první pětky mužstev dle tabulky jsme hráli vyrovnanější partie jen se Suchou Lozí a St. Hrozenkovem.

Zápasy s Březovou a Horním Němčím jsme prohráli rozdílem třídy (i zásluhou malého počtu hráčů, se kterými jsme k zápasům jeli). Hrát rovnocennou partii či přehrát jsme dokázali pouze týmy v tabulce od sedmého místa níže.

V průběhu podzimní části jsme se nikdy nesešli v ideální sestavě. Vždy někdo ze základní sestavy, z různých důvodů, chyběl. Tréninková docházka rovněž měla k ideálnímu stavu daleko, a proto je postavení v tabulce odpovídající. Podzimní část jsme skončili tam, kde jsme si zasloužili. Nezbývá než pracovat na tom, aby umístění po jarní části soutěže bylo na vyšších příčkách tabulky.

Igor Polanský

DECHOVÁ HUDBA ZÁHOROVJANÉ

Dechová hudba oslavila v letošním roce 100 let svého působení. Oslava proběhla 18. června společně s oslavami 130 let základní školy v areálu za školou. V rámci tohoto slavnostního odpoledne jsme odehráli pro přítomné posluchače koncert. Bylo možné si prohlédnout malou výstavu fotografií a dokumentů z historie dechové hudby. Na závěr našeho vystoupení si s námi zahráli a zazpívali naši bývalí kolegové a pozvaní hosté z okolních dechových hudeb. Po zbytek odpoledne nám k poslechu a tanci hrála dechová hudba Miločanka. Rádi bychom touto formou krátce shrnuli a připomněli historii dechového souboru všem, kteří se v červnu nemohli této oslavy zúčastnit.

Dechová hudba má v obci Záhorovice dlouholetou tradici. Vždyť první kapela byla založena v roce 1886 po vzoru zámecké hudby ze světlovského panství. Byla to kapela tureckého typu s plechovými nástroji a říkalo se jí „sedmička s bubnem“. Ta ale v průběhu první světové války zanikla.

Oficiální historie dechové hudby se datuje k roku 1922. Po hrůzách první světové války se rozhodli založit mladíci, kteří měli zájem hrát, v obci dechovku. To dokládá zmínka v zápisech pana Františka Bosáka – místního hajného. Život hudby se pak ubíral směrem hraní na tanečních zábavách, svatbách a pohřbech. Došlo však k utlumení druhou světovou válkou. Taneční zábavy nebyly, ale muzikanti se přesto scházeli a hráli většinou na již zmiňovaných svatbách a pohřbech.

V padesátých letech přišlo nařízení, že kapelník musí mít povinné zkoušky a kapela přehrávky. Kapelníkem byl zvolen pan učitel Jan Pavlacký, který se významným způsobem přičinil o rozvoj dechové hudby. Vedle aranžérské činnosti vchoval mnoho mladých muzikantů, kteří nahrazovali muzikanty staré a působili v dechovce do 80. let. V té době dochází k omlazování kapely muzikanty, které vchovali v dětské kapele při JZD Rozvoj Záhorovice pan Mojmir Valíček z Uherského Brodu a František Mazáč, člen stávající dechovky. V těchto letech kapela pod osvětovou besedou přechází pod JZD Rozvoj. Po ukončení jeho

činnosti v roce 1992 kapela přechází pod Obecní úřad v Záhorovicích, pod nímž působí dodnes.

Za celou dobu působení se v kapele vystřídala spousta místních i přespolečných muzikantů a v čele dechovky po panu Janu Pavlackém působili Vlastimil Ondrušek, Ing. Pavel Milička a Zdeněk Ondrušek. Posledním kapelníkem, který vede kapelu doposud, je Ing. Jaromír Kročil.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem bývalým muzikantům, ať už žijícím nebo těm, kteří na nás nahlíží už jen z muzikantského nebe, za vše, co pro kapelu udělali a udrželi ji funkční až po toto významné výročí. Dále je třeba poděkovat za podporu i našemu zřizovateli, obci Záhorovice. Doufáme, že se podaří i nám současným členům v této tradici nadále zdárně pokračovat, i když doba a zájem o tento žánr nám nejsou nakloněny.

DH Záhorovjané

ZAHRÁDKÁŘSKÁ VÝSTAVA

I v letošním roce uspořádal výbor ČSZ v Záhorovicích výstavu ovoce a zeleniny, která se uskutečnila 9. a 10. října v kulturním zařízení za školou.

Kromě záhorovských občanů, kteří na výstavu přinesli své výpěstky, bylo mnoho vzorků od členů družební organizace v Nivnici a zahrádkářů ze Šumic.

Ke zhlédnutí bylo mnoho odrůd jablek a hrušní; kdoule, ořechy vlašské i lískové, brambory žluté i červené, takřka všechny druhy kořenové zeleniny, papriky, rajčata, bylinky - léčivky a jiné.

K doplňku výstavy patří neodmyslitelně výzdoba výtvarnými pracemi žáků základní školy. Ti při samotné prohlídce obdivovali obrovské indické okurky z Nivnice a několik druhů čínských

okurek, které se zájmem chutnali i návštěvníci výstavy a vyjadřovali se o jejich nezvyklé chuti. Tyto byly od pěstitele z Březolup.

V doprovodném programu byla ke zhlédnutí výroba figurek a svící z včelího vosku a prodej regionální literatury od spisovatele z Bystřice pod Lopeníkem.

Pořadatele překvapil příchod návštěvníků z okolních obcí, účast místních byla však malá. Připravili se tak o ochutnávku biomostí s příchutí červené řepy, rakytníku a hroznů. K zakousnutí zde byly vdolečky a štrůdl. V neděli odpoledne vyhrával k dobré náladě a zpěvu harmonikář Lojza Mareček.

Výbor zahrádkářů děkuje všem pěstitelům, kteří na výstavu přinesli své výpěstky, obecnímu úřadu za podporu, základní škole za spolupráci a všem návštěvníkům za účast.

*Za výbor ZO zahrádkářů
Vít Bosák*

Kulturní akce v Záhorovicích

Kulturní komise se jako každoročně snažila o zpestření společenského života v obci.

Naštěstí v letošním roce nám v setkávání nebránila žádná „covidová“ omezení, a tak se mohly uskutečnit všechny pravidelné akce a i něco navíc.

V březnu jsme uspořádaly tvoření pro zájemce z řad dospělých i dětí s názvem Mandaly na trička. Sešly jsme se v kulturním zařízení za školou a vyzdobily si společně svá trička, tašky nebo polštářky krásnými barevnými obrázky. Potěšující je, že se sešly všechny věkové kategorie, ženy i děti, které spolu strávily příjemné odpoledne.

Tvoření - Mandaly

25. března jsme v Záhorovicích opět přivítaly mnohým již známého herce Davida Macháčka, který si poté, co byl spolu s dalšími herci „odejit“ ze Slováckého divadla, založil vlastní divadelní společnost – divadlo DONDI. S hrou Růžové brýle vystoupily vynikající herečky Anna Pospíchalová a Monika Horák a mladička velmi talentovaná Emilka Pospíchalová. Hra, ač nebyla komedií, sklídila velký úspěch a byla zakončena potleskem ve stoje.

V dubnu se konala beseda se spisovatelem, básníkem a písničkářem z nedalekých Nezdenic, panem Michalem Čagánkem. Toto odpoledne se neslo v duchu pozitivních veršů a písní. Po skončení zajímavé besedy si účastníci mohli zakoupit knihy tohoto básníka.

Dne 30. dubna proběhla tradiční oslava osvobození naší obce. Pro děti byla připravena spousta stanovišť se soutěžemi a hrami, účastníci si mohli opět špekáček a odpoledne završil lampionový průvod obcí, doprovázený dechovou hudbou Záhorovjané.

Na začátku května jsme uspořádaly tvoření pro kluky i holky, kde si děti mohly vyrobit dárky a přáníčko pro své maminky a babičky ke Dni matek či MDŽ. Zájem dětí byl velký a šikovné děti si odnášely domů vlastnoručně vyrobený svíček a přáníčko.

Divadlo

Nezapomínáme ani na naše nejmenší děti. 8. května zavítalo do Záhorovic již podruhé Divadlo Brod, tentokrát s pohádkou o Otesánkovi. Děti byly často vtaženy do děje pohádky, což se jim velmi líbilo a dobře se bavily.

V květnu navštívily členky kulturní komise Naděžda Dvořáková a Renata Ondrušková záhorovské občany, kteří žijí v domově pro seniory v Nezdenicích. Paní učitelky s dětmi mateřské školy vyrobily každému osobní přáníčko, ženy dostaly kytičku.

Tvoření ke Dni matek

Beseda se spisovatelem M. Čagánkem

Zároveň popřály panu Idesovi k jeho životnímu jubileu. Každá návštěva v domově pro seniory je velmi emotivní. Naše babičky a dědečkové jsou vděční za každé slůvko a mají z těchto návštěv vždy velkou radost.

Až 3. září se děti na školním hřišti rozloučily s prázdninami. Pod taktovkou CHABI FAMILY prožily odpoledne plné zábavy a her, mohly si prohlédnout hasičská auta a vybavení místních dobrovolných hasičů.

Jubilant p. Ides - Návštěva v DS Nezdenice

V září - Loučení s prázdninami CHABI FAMILY

V říjnu se kulturní místnost za školou rozezněla tóny rockové hudby. Pozvání do Záhorovic přijala rocková legenda, zpěvák, skladatel a klavésista Roman Dragoun. Velmi nás potěšila hojná účast tentokrát převážně mužského publika.

Koncert Romana Dragouna

18. června se uskutečnila oslava 130 let od založení Základní školy v Záhorovicích a také 100 let od založení dechové hudby v Záhorovicích. Na této akci se členky kulturní komise podílely při obsluze hostů.

Pravidelnou každoroční akcí je přijetí vycházejících žáků ZŠ starostou obce, tzv. rozloučení s pátáky. To se letos uskutečnilo 18. 6. Starosta popřál žákům odcházejícím do ZŠ Bojkovice hodně zdaru v dalším studiu a předal drobné dárky na rozloučenou.

Dne 1. září byli na obecním úřadě přijati noví prvňáčci v doprovodu svých rodičů a sourozenců. Děti byly panem starostou slavnostně pasovány do řad školáků a obdržely drobné dárky.

Tradičně v dušičkovém čase se dne 29. října uskutečnila vzpomínka na zesnulé. Ve smuteční síni v Nezdenicích se sešli pozůstalí a přátelé našich občanů zesnulých v uplynulých 12 měsících, kteří důstojně zavzpomínali na své blízké.

Začátek listopadu patřil letošním sedmdesátníkům – ročníku 1952. Sešli se při slavnostním přijetí na obecním úřadě dne 5. 11. 2022. Setkání to bylo slavnostní, veselé i dojemné. Mnozí již léta nežijí v Záhorovicích a uvítali možnost společně zavzpomínat na své dětství a mládí prožité v naší obci.

11. listopadu se konala také svatomartinská beseda s důchodci. Plný sál seniorů, veselá muzika v podání Rudické kapely, stoly plné dobrot a svatomartinské víno – tak by se dal stručně popsat tento hezký večer, kdy došlo i na tanečky. Na závěr proběhlo promítání historických záběrů, pořízených panem Oldřichem Mazáčem. Díky němu si mohli přítomní připomenout vesnické akce svého mládí. Mnozí na záběrech poznali sebe nebo své blízké a rodiče. Byl to moc hezký večer.

V předvánočním čase kulturní komise uspořádala ještě dvě tvoření pro šikovné a kreativní zájemce z řad dospělých i dětí. V úterý 22. listopadu jsme vyráběli vánoční svíčky ze sklenic. Hojná účast téměř 30 žen a jednoho chlapce zapříčinila přestěhování akce do větších prostor v horním patře kulturního zařízení. Všichni si odnášeli domů krásné výrobky.

8. prosince jsme vyráběli z korálků krásné vločky na vánoční stromček. Zájem o takové akce je vždy velký a účastníci odchází spokojeni s vlastnoručně vyrobenými dekoracemi.

11. prosince jsme letos již podruhé přivítali divadlo DONDI, tentokrát s vánoční komedií „Když se zhasne“. Početné obecenstvo pobavil tentokrát komediální příběh ze života dvou manželských dvojic.

K radostným událostem patří také tradiční vítání nových občánků. Letos jsme vítání zorganizovali třikrát a pokaždé pro dvě skupiny miminek a rodičů. Celkem jsme přivítali 16 nových občánků naší obce.

Kromě příjemných a veselých akcí se členky kulturní komise starají i o záležitosti smutnější, a to o důstojné rozloučení se zesnulými spoluobčany ve smuteční síni v Nezdenicích. Upřímně si přejeme, abychom takových povinností měly v příštím roce co nejméně.

Divadlo Když se zhasne

Doufám, že i v roce 2023 budeme moci obohatit společenský život v obci zajímavými kulturními zážitky a že zájem o ně a účast našich spoluobčanů bude i nadále alespoň tak vysoká jako doposud.

Přejeme všem spoluobčanům klidné a spokojené vánoční svátky prožité v kruhu svých blízkých a v novém roce především pevné zdraví.

*Za kulturní komisi
Renata Ondrušková, Nina Pavlíková*

Beseda s důchodci

Vánoční tvoření

Poděkování

Zajisté my všichni, kteří jsme se zúčastnili setkání důchodců 11. listopadu bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám připravili tak skvělé odpoledne.

Paní učitelkám z MŠ za zpestření vystoupením nejmenších a za vkusná práníčka. Členkám kulturní komise za skvělou

organizaci a obsluhu. Svatomartinské setkání s důchodci přineslo všem dobrou náladu.

*Pane starosto a členové obecního úřadu, děkujeme!
Marie Ondrušková*

Vědomostní soutěž České televize – „Kde domov můj?“

Ráda sleduji vědomostní soutěže v televizi a tu „Kde domov můj“ pravidelně každý podvečer. Dívala jsem se i 14. června 2022. Na obrazovce se objevili tři muži. Můj pohled upoutal ten u prostředního stolu. Jmenoval se Jan. Kdo to je, komu je podobný? Moderátor Aleš Háma soutěžící zpovídal, odkud jsou a co dělají. Onen muž řekl: „Já jsem z Moravy, z Uherskobrodské, z malé obce Záhorovice. Jsou tam prameny podobné těm v nedalekých Luhačovicích. V blízkém městečku Bojkovice je krásný zámek Nový Světlov. Jinak je to také kraj

Komenského, tak zvu diváky, ať objeví místa, odkud Komenský pochází.“

A už jsem byla doma, ano, je to Jeník Bosák, syn paní učitelky Bosákové. Patřil mezi mé první žáčky, když jsem v roce 1965 po maturitě dostala umístěnku do mateřské školy právě v Záhorovicích. I když nejsem rodačka, ale „náplava“, potěšilo mě, jak záhorovští rodáci prezentují svou rodnou obec.

S tím jsem se chtěla s Vámi podělit.

Nada Valíčková

Společenská kronika

Jubilanti roku 2022

70 let

Čičák Josef
Dolinová Hana
Dudová Jana
Formánek Rudolf
Hamšík Zdeněk
Hladiš Vladimír
Kratochvíl Jaromír
Ondrušek Jiří
Ondrušek Josef
Pilát Jindřich
Plášková Marie
Polanský Miloslav
Šašinka Libor
Šašinková Božena
Šimoník Jiří

75 let

Dvořáková Eva
Hříbová Libuše
Kašpárková Zdeňka
Koudela Lumír
Kunčarová Jarmila
Mikulcová Jana
Stehlinská Marie
Tykal Jakub

80 let

Ides Stanislav
Lahodová Františka
Ondrušková Marie
Ondrušková Věra
Mazáč František
Svoboda Miroslav

85 let

Krčová Miloslava

86 let

Šašinka Karel
Trunda Jan

87 let

Kosynová Marie
Prná Božena
Šašinka Josef

88 let

Bosáková Maria
Koudelová Zdenka
Ondrušková Marie

89 let

Daňková Marie
Kosyna Josef
Slivka Miloslav

90 let

Šašinková Zdeňka

91 let

Hamšíková Milada

92 let

Bublíková Zdenka

93 let

Jančařík Ludvík

95 let

Mazáčová Anna
Ondrušková Jaroslava

97 let

Miličková Milada

Odešli z našich řad

Dostálková Terézia
Dvořák Josef
Halamčáková Anna
Hradská Milena
Chovanec Stanislav
Kunčarová Jarmila
Maňas Zdeněk
Mazáč Oldřich
Mazáčová Miloslava
Michalcová Ludmila
Šašinka Josef
Ševeček Ludvík
Veselý František
Zavadilík Rudolf

Naši noví občané

Baratti Riccardo
Bulejko Nikolas
Čuda Mikuláš
Dornicová Nela
Dvořáková Viktorie
Gajdoš Antonín
Hráčková Ella
Hříb Tobiáš
Jankovich Amélie
Jankovich Dominik
Ježek Jonáš
Krčová Adéla
Křivánková Alžběta
Malaníková Amálie
Pušková Šarlota
Roza Matěj
Šašinková Nina
Valíčková Nina

Základní škola

Uklidíme Česko

Výstava betlémů vyrobených žáky ZŠ

Beseda s důchodci

Rudická kapela

Vystoupení dětí MŠ

Slovo starosty

Fašank

Hasiči

Cvičný poplach škola

Oslavy 130. výročí založení sboru

Námětové cvičení v Hradčovicích

Hasičská soutěž Krhov

Svěcení praporu hody

Oslavy 100 let dechové hudby

DH Záhorovjané

DH Miločanka

Myslivost

Fotolovy Pavla Machaly

Gulášfest

Další fotoohlédnutí

Výstava zahrádkářů

ZTV Nadkyselí

Zima na Drahách

Železný hasič Záhrovice

Vítání občáňků

